UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones uenerabilis magistri Nicolai de blony decretoru[m] doctoris. capellani episcopi Bosnomensis. ualde deseruientes populo. sed et clero utcu[m]q[ue] docto eos digne legenti. predicanti. aut ...

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 22. XI. 1494 - 1495

Dominica prima in aduentu.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31214

Visual Library

¶ Sermones venerabilis magiſtri Nicolai de Polonia. decretorū doctoris. capellani epi poſnonienſis. qui viridarius nuncupant.

Dominica prima in aduentu.

Sermo I.

Cum ap/
propinqret dñs
Hieroſolymis.
Math. xxi. mar/
ci. xi. ⁊ Luce. xix.
Quoniam vt ait
magnū lumē ec/
cleſie excellētiſſi/
mus pr̄ ⁊ doctor
fidei beatiſſimus
auguſtinꝰ de ciuitate dei li. xij. ca. xxi. Sic
deꝰ oēs hoīem cuiꝰ naturā q̄dāmō mediā
inter angl'os beſtiaſq̄ꝫ ꝯdidit. vt ſi creato/
ri ſuo tanq̄ꝫ vero dño ſubditꝰ. p̄ceptū eiꝰ pia
obediētia cuſtodiret. in ꝯſortiū trāſiret an
gelorꝫ ſine morte media. beatā īmortalita
tem abſq̄ꝫ vllo termīo ꝯſecuturꝰ. Si autē
dñm deū ſuū libera voluntate ſupbe atq̄ꝫ
inobediēter vſus offenderet. morti addi/
ctus beſtialiter viueret. libidinis ſeruus.
eternoq̄ꝫ ſupplicio poſt mortē eſſet deſtinā
dus. Hec Augꝰ. Ex qbꝰ verbis patꝫ q̄nta fu
erit dignitas hūane ꝯditiōis quā ī ſui cre
atione acceperat. In q̄ ſi ꝑſtitiſſet obſeruan
do innocētiā. in ꝯſortiū trāſiſſet angelorꝫ.
ꝑpetua cū illis in claritate victurꝰ. Si au
tē a ſtatu innocētie degeneraſſet ipſis be/
ſtijs ſilis fieret. Verū q2 hūana ꝯditio ſua
ſu diaboli a primeua iuſticia deuiauit. ac
ꝑ hoc de ſilitudine dei q̄ cūctis erat ꝑſtan
tior. vt dicit augꝰ. vbi ſupra ca. xxiij. verſa
eſt in ſilitudine beſtiarū. Iuxta qđ cōqrit
ps. dicēs. Homo cū in honore eēt nō intelle/
xit. cōparatꝰ ē iumētis inſipiētibꝰ ⁊ ſilis factꝰ
ē illis. Quapropter dei filiꝰ ex fōte pater/
ne miſcōie p̄cedēs. venire dignatꝰ ē in hūc
mūdū. vt ſi hoīem beſtialē ⁊ brutalē ad ꝓ/
mā reduceret diuīe ſilitudinis ꝯditionē.
Hinc ē q̄ apparēs in carne vt hoīni pctōri
deformitatē ſue ꝯditōis culpabil' oſtende
ret. appropinquādo hieroſolymis ī aſina
ſedere dignatꝰ eſt. vt ſic hoīem aſinina fa
tuitate igrātia. deſidia ⁊ ſtoliditate corru/
ptū. ad priſtinā ſapientiā intellectū ⁊ ſcien
tiā cognitiōis ſue reducere ſe velle. ⁊ ad hoc
veniſſe oſtēderet. De qua q̄dē ſeſſione ſu/
per beſtiolā aſine ꝓponit hodierna die mr̄
ſctā eccl'ia euāgeliū. de q̄ ⁊ ſup quo ad vtili
tatē chriſtifideliū expediret aliq̄ breuiter in
mediū ꝓponere. quo hoīes ad deſideriū et
deuotionē ⁊ cōtemplationē tāti doni tan/
tiq̄ꝫ beneficij accenderent et inflāmarent.
Sed q2 vt dicit apl's. ij. Cor. iij. Nō ſumꝰ
ſufficiētes cogitare aliq̄d a nobis q̄i ex no
bis. ſed ſufficiētia nr̄a ex deo eſt. eo q̄ nō
habet aliq̄d hō qđ nō accepit a deo. i. Co/
rinth. iiij. Deꝰ eni ipſe opat in nobis velle ⁊
ꝑficere. Ad Philip. ij. Hinc dicit Augꝰ. li.
p̄mo de correctiōe ⁊ grā. q̄ nullū bonū fa/
ciūt hoīes ſiue cogitādo ſiue volendo ſiue
agēdo ſine grā q̄ oīm eſt cā primaria ⁊ ſuf
ficiens. eo q̄ ipſa ſola opat in oīni agente. ⁊
ꝑ ꝯſequēs oīs boni cā. inq̄t beatꝰ Tho/
mas li. iij. cōtra gētiles ca. viij. Vt igit grā
tiā oportunā huic opi nr̄o inueniamꝰ. ad
illā glīoſiſſimā in celis reginā anglorꝫ. ⁊ gra
tioſiſſimā in terris matrē orphanorꝫ. imo
oīm pctōrū nutricē ⁊ ꝓtectricē ſingl'orū ad
eā clamantium deuotis ⁊ pijs mentibus.
ac affectuoſis ſuſpirijs ⁊ vocibus recurra
mus. Hec eni eſt illa q̄ ſola inuenit grātiā
apud dñm. Luc. i. Hec eſt q̄ genuit illū ꝑ
quē grā ⁊ veritas facta ē dñm ieſū xp̄m.
Joh. i. Hec ē ꝑfectꝰ ſufficiētis grē. nō ſolū
ſibi ſed habūdātiſſime ⁊ copioſiſſime ple/
nitudinē mūdo attulit vniuerſo. ſm augꝰ.
in ſermone q̄dā de eiꝰ natiuitate. Ad illā ḡ
ꝯclamemꝰ. vt de plēitudie eiꝰ aliquā ſtillā
effūdat nob inq̄t Januēſis ī ſuo katho. de
ipſiꝰ marie cōmendatiōe. Nō vt aſſequa/
mur ſalutemꝰ eā oēs corde pio. mēte ſere/
nā. voceq̄ꝫ amena. dicētes ei illud qđ ei an
gelus de celeſtibꝰ ſedibꝰ attulit Aue ma/
ria ⁊c. In iſto euāgelio tria tangunt. ſm q̄
de tribꝰ fit mētio p̄ncipalis. Eſt eni hic men
tio de xp̄o dei filio. de aplis eiꝰ. ⁊ de turbis
iudaicis. In xp̄o notat maxima pietatis mi/
ſeratio In hoc q̄ dignatus eſt appropinq̄re
huic mūdo. In diſcipulis xp̄i notat mira
obediētie deuotio. in hoc q̄ mādatā eiꝰ q̄
p̄cepit ſtatim fecerūt. In turbis notat re/
uerentie ⁊ honoris debita exhibitio. in eo
q̄ xp̄o veniēti occurrerūt. veſtimenta ſtra
uerūt. voces extulerūt. Primū tangit ibi.
Cū appropinquaſſet dñs hieroſolymis.
Scđm autē ibi. Euntes aūt diſcipuli fece/

rūt ſicut p̄ceperat eis ieſus. Tertiū aūt ibi
Plurima aūt turba. Et iſto mō obmiſſis
ſubtilitatib9 curioſitatib9 diuiſiōis ſcola
ſtice ⁊ magiſtralis. in oīb9 ſequētib9 ſermo
nib9 p̄cedā. vulgari ⁊ ſimplici q̄ntoqꝫ facili
ori diuiſiōe ꝯtent9. p̄ſertim cū hos ſermo
nes. auctore deo. nō niſi vulgo ⁊ ſimplici
pplo in eccl'ia recitādos. nō in ſcolis legē/
dos prima intentiōe ſcribere ꝓponā. Et iō
indulgeant doctores ſi eoꝝ deſiderijs ſuf
ficere ſimul nō valeā. Facit enī h̄ ruditas
opis hui9. q̄ lac dare in potuꝫ paruulis in
xp̄o nō eſcā p̄uectis intēdit. Un̄ ſi ſimilā
ſubtilioris diuiſionis ⁊ accuratioris ſtili
appetāt. alioꝝ q̄bus ſcolas docere cure ē.
opa ſubtiliora reqrant. in quoꝝ cōpatiōe
noſtrū hunc groſſiorē furfurē. vulgarib9
vtiqꝫ vtcūqꝫ vtilem relinquāt. Uideamuſ
igit auſpice deo de p̄ma particula euāge/
lij. in qua fit mētio de xp̄o filio dei. in q̄ fu/
it maxima pietatis miſeratio. in h̄ videli/
cet ꝙ dignat9 eſt appropinq̄re huic mun/
do. de q̄ dicit euāgeliū in pricipio. Cū ap/
propinquaſſet ieſus hierl'ūmiſ. Iſtud euā
geliū bis legit in āno. ſemel vt h̄ ſub myſti
co ſenſu. Nō enī hodie eccl'ia recolit aduē
tū xp̄i in hierl'm corporalē. quo viſitare di
gnat9 eſt ciuitatē ⁊ locū illū in quo paſſur9
erat p nobis. ſed poti9 recolit aduētū ei9
quo viſitare dignatus ē hūc totū mundū
p viſcera miſ̄cdie ſue. in q̄b9 viſitauit nos
oriens ex alto. vt d̄r Luc. i. Qd vtiqꝫ factū
fuit p eius incarnationē. p quā aſſumpta
carne hūana viſibilis fact9 nob̄ apparuit
Baruch. iij. Poſt hec i terris viſus ē ⁊ cū
hoīb9 ꝯuerſatus eſt. Alio tp̄e recolit iſtud
euāgeliū eccl'ia in dn̄ica ramiſpalmaꝝ. ſub
ſenſu p̄ciſe lr̄ali. recitādo hiſtoriā ſue p̄ſen
tialis viſitatōis ad locū ⁊ ciuitatē in quib9
paſſurus erat opando ſalutē in medio ter
re. Et iō q̄lib3 diſcret9 p̄dicator iſtud euā
geliū debet exponere ſ̄m ꝯformitatē rep̄/
ſentatiōis ſc̄tē m̄ris eccl'ie. q̄ nūc p illo nūc
pro iſto ſenſu v̄ba ſc̄ti euāgelij accōmodat
put videt deuotiōi fideliū ꝯuenictius ex/
pedire. qd̄ heu paucoꝝ p̄dicatoꝝ moris ē
Plures enī indifferēter iſtud euāgeliū ex/
ponūt ad lr̄am. qd̄ tn̄ non ꝯgruit tp̄i. ac p
hoc cū eccl'ia nō cōcordat ſ3 diſcordat Di/
cit ḡ. Cū appropinq̄ſſet ieſus hierl'ūmis.
A. Saluator nr̄ veniēs in mūdū tria
nob̄ fecit p̄cipua ſigna amoris miſeratōis
⁊ pietatꝫ. Primo enī nr̄e mortalitati cōde
ſcendit. vn̄ dicit cū appropinq̄ſſet. Scd̄o
nūcios ſalutꝫ noſtre prouidit. q2 miſit du
os diſcipl'os. Tertio p̄cepta ⁊ monita ſa/
lubria dedit. ibi. Ite i caſtellū. Quātū ad
primū xp̄s veniēs in hūc mūdū primuꝫ ſi/
gnū ſui amoris ⁊ b̄n̄ficiū ſingl'aris pietatꝫ
nob̄ oſtendit. in h̄ ꝙ dignatus ē nr̄e mor/
talitati ꝯdeſcēdere. Et p̄ctō enī p̄moꝝ pa
rentū elōgatus fuit hō a deo. ⁊ de9 ab ho
mine. Iuxta illud Iſa. lix. P̄ctā nr̄a diui/
ſerūt inter nos ⁊ deū noſtꝝ. Et in pſ. Lō/
ge a p̄ctōrib9 ſalus. Et hāc elongationē ſi/
gnificat ille filius p̄dig9. q̄ recepta portio
ne ſube paterne receſſit in regionē longin
quā. ⁊ viuēs luxurioſe ꝯſūpſit eā vt d̄r Lu
ce. xv. Un̄ q̄ꝫdiu erat in eo ſtatu non pote/
rat appropinq̄re deo. venit ḡ filius dei et
appropinquit nob̄ p ſuſceptionē nr̄e mor
talitatꝫ. vt nos poſſemus appropinq̄re do
p grām adoptōis. Un̄ in pſ. Prope eſt ti/
mētib9 eū ſalutare ipius. vt inhabitet gl'ia
eius in t̄ra nr̄a. Gl'a dei eſt filius dei. Un̄
d̄r Heb. i. Qui cū ſit ſplēdor gl'ie ei9. Que
q̄dē gl'ia tūc appropinquit terre. cū filius
dei carnē nr̄am ſuſcepit. in q̄ redēptōe fa/
cta hūanū genus ad gl'am p̄duxit. vn̄ Lu.
x. Appropinquās alligauit vulnera eius.
Eſt ḡ vita p̄n̄s ſtatus matie gr̄e. in q̄ tp̄e ē
dn̄s oīb9 inuocātib9 eū in v̄itate. Iō yſaias
ꝯſulit vnicuiqꝫ dicēs. Querite dn̄m dū in
ueniri pt. inuocate eū dū ꝓpe ē. Iſa. lv. Et
h̄ eſt qd̄ nūc apl's p̄nūciādo clamat dicēs.
Nūc enī ꝓpior ē nr̄a ſalus q̄ꝫ cū credidim9.
Ro. iz. Circa iſtā appropinq̄tōnē nr̄i ſalua
toris aduertēdū q̄b9 dn̄s ſp̄ūalit̄ appropī
q̄re dignat̄. Dicit̄ eī h̄ ꝙ appropinquit tri
b9 locis. ſ. hierl'ūmis. bethphage. ⁊ monti
oliueti. Et deſignāt iſta tria loca tres ſta/
t9 hoīm q̄ merent̄ dei aduētū ad ſe. Pri
mi ſūt pacifici. q̄ ſignificant̄ p hierl'm. q̄ in/
terp̄tatur viſio pacis. Un̄ in pſ. d̄r. In pa
ce factus ē locus eius. Et Math. v. Bea
ti pacifici. q̄m filij dei vocabunt̄. Quo cō/
tra ſeminātes diſcordias filij diaboli vo/
cant̄. vt dicit Grego. in paſtorali. Iuxta il
lud Prouer. vi. Hō apoſtata vir inutilis.
Et ſequit̄ In oī tp̄e iurgia ſemīat. Qd̄ ver
bū tractās Grego. in paſtora. ca. xlvi. ait.
Qui iurgia ſemināt cuius ſint ſeq̄ces ag/
noſcāt. Et ſequit̄. Niſi p̄us more ſupbien
tis angeli a conſpectu conditoris mentis

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

auerſione caderet foras poſtmoduz vſqȝ
ad ſeminãda iurgia nõ veniret. Hec Gre.
Quiſqȝ ẽ deuz ad ſe venire cupit p grãm.
neceſſe eſt vt pacẽ añ oĩa in ſe habeat. ⁊ hoc
triplicẽ. ſ. cũ deo. cũ pximo. ⁊ cũ ſemetipo.
In ſignũ huius xps poſt reſurrectõez ter
legiẗ pacez diſcipul' attuliſſe Ioh. xxi. Cũ
deo tũc pax habeẗ. cũ eius pcepta ſuanẗ.
Iſa. xlviij. Utinam attẽdiſſes ad mãdata
mea. facta fuiſſet velut flumẽ pax tua. Cũ
pximo pax habeẗ. cũ eius bonũ vt pprĩuz
diligiẗ. ⁊ malũ eius vt pprĩũ vitaẗ. Iuxta il
lud Math. xxij. Diliges pximũ tuũ ſicut
teipm̃. Exponit Ambro. id ẽ. ad qd̃ teipm̃
Unñ Tho. iiij. dr̃. Qd̃ tibi fieri vis. alteri
fac. Et ſaluator Math. vij. ait. Quecũqȝ
volueritis vt faciãt vob hoĩes. eadẽ facite
illis. Sed certe multi ſũt potius diſcordi
am q̃ pacẽ pximoꝝ diligẽtes. q̃s apl's vo/
cat carnales. i. Coꝛ. iij. dicẽs. Si inẗ vos
eſt zelus ⁊ contẽtio. nõne adhuc carnales
eſtis. Et Iaco. iij. dr̃. Si ↄtentiões ſũt in/
ter vos. nolite gl'iari ⁊ mẽdaces eſſe aduer
ſus veritatẽ. Nõ eſt iſta ſapiã deſurſũ. ſed
terrena. aĩalis ⁊ diabolica. q̃ aũt deſurſũ
eſt ſapiẽtia. pmũ quidez pudica eſt. dein/
de pacifica. Ecce quomõ diſcordes vocat
vnus apl's carnales. alter vero aĩales et
terrenos. imo qd̃ peius eſt diabolicos. Et
merito. qꝛ vt dicit Aug. in li. de lite ⁊ ↄcoꝛ
dia. Cõtentio nõ fit niſi p terrenis ⁊ car/
nalibꝫ Tertio cũ ſeipo hõ pacẽ hȝ cũ caro
obedit ſpiritui. ⁊ ſpũs deo. Unde. i. Pe. ij.
Abſtinete vos a carnalibꝫ deſiderijs q̃ mi
litant aduerſus aĩam. Et ad Gal'. Caro
ↄcupiſcit aduerſus ſpm̃. Certe magnum
periculũ vbi caro rebellat ſpiritui. Siĺe ẽ
eñi ac ſi vxoꝛ viro rebellet. qd̃ cũ fit. tũc eſt
oꝛdo puerſus in hoĩe. ſicut dicit Seneca
Tũc eñi pendet domus capite deoꝛſuȝ cũ
mulier viro ĩ domo impat. ſic cũ ſenſuali/
tas rõni reluctaẗ. Scd̃s ſtatus hoĩm qui
merenẗ dei in ſe aduẽtũ p grãm. eſt hoĩm
habũdantiũ in ṽtutibꝫ. qd̃ deſignat locus
bethphage Erat eñ bethphage locus ſeu
villa paruula ſacerdotũ ſub monte oliue/
ti ſita. in qua pecoꝛa ipis oblata ſuabanẗ
⁊ nutriebantur. ⁊ expleto officio vicis ſue
manebãt. vt dicit Remigi⁹. et mgr̃ in vita
xpi. Unñ bethphage interptaẗ dom⁹ buc/
ce ſiue maxillarũ. ſm̃ Hiero. Bedã ⁊ Re/
migiũ. Quia maxilla erat ppria pars ſacer
dotũ in lege. q̃rũ erat officiũ verbũ dei pdi
care ⁊ legẽ exponere. Per bethphage ẽ my/
ſtice ſignificanẗ illi qui hñt habũdantiã et
ſaturitatẽ bonoꝝ celeſtiũ in aĩa. ad quos
dñs libẽter aduenit. Unñ zacheus quia di
ues in ṽtutibꝫ erat. meruit xpm̃ ſuſcipere
hoſpitio. Luc. xix. Sic martha qꝛ habũ/
dans erat in opibꝫ pietatꝫ. xpm̃ meruit ha
bere hoſpitẽ. Luce. x. Tertius ſtat⁹ hoĩm
q̃ merenẗ hodie ſuſcipe xpm̃ in ſe p grãm.
eſt ſtatus hoĩm opibꝫ miſcdie inſiſtentiuȝ.
q̃ deſignanẗ p montez oliueti. Mons ſi/
gnificat altitudinẽ ↄtẽplatiõis erga deũ p
opera iuſticie. iuxta illud ps̃. Iuſticia tua
ſicut montes dei. Oliua ſignificat pingue
dinẽ cõpaſſiõis ⁊ miſeratiõis erga pximũ.
de q̃ oleo dr̃ Math. vi. Unge caput tuuȝ
oleo. Qd̃ exponit ibidez Criſo. Unge ca/
put. i. xpm̃ oleo miſcdie. ſ. paupes reficien
do. Unñ Eccs. ix. cõſulit Salomon. Oleũ
de capite tuo nõ deficiet. O ſalubꝛe oleuȝ
cũ quo tñ ṽgines prudentes ad nuptias
ſpõſi admittũtur. Math. xxv. Quiſqȝ ẽ
ad ſe vult hr̃e dñi aduẽtũ. ſtudeat his tri/
bus ṽtutibꝫ inſiſtere pcipuis. vt ſit pacifi/
cus p quietẽ ad dñm. pximuȝ. ⁊ ſeipm̃. per
tranquillitatẽ. habundãs ṽtutibꝫ. p cõuer
ſatiõis honeſtatez. et cõpatiẽs pximoꝝ de
fectibꝫ. p miſeratiõis pietatẽ. Tũc eñi erit
ille cui merito appropinq̃bit dñs. p grẽ in/
fuſionẽ. Seq̃tur lr̃a. ¶ Tunc miſit duos
diſcipulos ſuos dicẽs eis. Ite in caſtelluȝ
qd̃ cõtra vos eſt. ⁊ ſtatim inuenietis aſinã
alligatã ⁊ pullũ cũ ea. Soluite ⁊ adducite
mihi. Hic ſcd̃o oñdiẗ ſignuȝ ſcd̃m pcipue
benignitatis nr̃i ſaluatoꝛis. ex eo videlicȝ
ꝙ nob nuncios ſalutꝫ noſtre puidit. vñ dic
Tũc miſit duos diſcipl'os. Iſti duo diſci/
puli exprimũt in ſe typũ ſeu figurã oĩm p
dicatoꝛũ. Eſt aũt ſciẽdũ ꝙ ſm̃ Gloſam et
Criſo. hi duo fuerũt philippus ⁊ petr⁹. q̃ꝝ
pmus ſamariã q̃ſi aſinã. Scd̃s coꝛneliuȝ
q̃ſi aſine pullũ adduxit ad fidẽ xpi. Petr⁹
interptaẗ agnoſcẽs. Philippus ↄ̃ os lam
padis. p qd̃ ſignificaẗ ſm̃ mgr̃m in de vita
xpi parte pma ca. xxvi. ꝙ ad pdicandũ ta/
les debẽt mitti. q̃ hñt agnitionẽ veritatis
ſeu ſciam ad intelligendũ. ⁊ ſplendoꝛẽ ho
neſtatis ſeu grãm ad docendũ. ¶ B. Et
poſſunt h elici plures cõditiões pdicatoꝛi
neceſſarie. Prima eſt vt ſit intelligẽs inte/
rius diuinas ſcripturas. qd̃ notaẗ p petrũ

Secūdo vt ſit honeſte ↄuerſatōis exteriuſ.
quod notat̄ ꝑ philippū. Tertio vt ſit diſci/
plinatus in oībꝫ. q̄d notat̄ ꝑ hoc qḋ dicit̄
diſcipulos. i. diſciplinatos ꝓpter edificati
onē exempli. vt dicit mgr̄ in de vita chri/
ſti. vñ Thimotheo dr̄. Exēplū eſto fideli/
um. Quarto vt ſit firmatꝰ in v̄bo. vñ dici
tur duos. Tūc aūt eſt firmatꝰ p̄dicator in
v̄bo cū vita ↄcordat doctrine in ipo. Vñ
canit eccl'ia. Dū vox vitā remordet. dulcis
eſt ſimphonia. Hinc Augu. li. de doctrina
xp̄iana vocat illos fures v̄boꝝ dei q̄ boni
volūt videri. loquēdo q̄ dei ſunt. cū mali
ſint. faciēdo q̄ ſua ſunt. In h̄ etiā xp̄s innu
it ſm Hiero. duplicē hūilitatē p̄dicatoribꝫ
eſſe neceſſariā. ſcꝫ cordis ⁊ corpis. ⁊ gemi/
nā caritatē. ſcꝫ dei ⁊ ꝓximi. ſiue ꝓpter theo
ricā ⁊ practicā. ſcꝫ ſciam ⁊ opa. vt dicit Be
da in Omel. Et Criſo. addit. Ideo duos
miſit. qꝛ ꝑ duo generalia mādata oīne ge/
nus hoīm a pctō abſoluit̄. q̄lia ſunt. Dili/
ges dñꝫ deū tuū ex toto corde tuo. ⁊ ꝓxim
tuū ſicut teipm. Remigius etiā dicit ꝙ du
os miſit ꝓpter duos ordīes p̄dicatoꝝ miſ/
ſoꝝ iudeis ⁊ gentilibꝫ. ſiue ꝓpter duo teſta
menta. ſiue ꝓpter lr̄am ⁊ ſpiritū. q̄ debēt p̄/
dicatores ꝑp'lo annūciare. Attēdāt h̄ mo/
derni p̄dicatores. q̄ hmōi ↄditionibꝫ carē/
tes. ⁊ in ſe adhuc tā ſcia q̄ꝫ moribꝫ deficien
tes. audacter currūt ad kathedras. igna/
ri ſcripturaꝝ. nō intelligētes q̄d loquunt̄
aut de q̄bꝫ affirmāt. Quos beatꝰ Bern ſu
per Canti. ſmone. xviij. oñdit ſiles canali
bus q̄ ſimul accipiūt ⁊ effundūt. h̄ eſt ꝙ nō
expectātes vt doceantur. ſtatī vt ſe putāt
temerarie doctos ⁊ intelligētes. p̄dicare
currūt. vñ dicit ibi Bern. Tante caritatis
inq̄t ſunt ꝑ q̄s nobis fluēta celeſtia manāt
vt ante effundere q̄ꝫ infundi velint. loq̄ q̄ꝫ
audire paratiores. ⁊ prompti docere qḋ n̄
didicerūt. ⁊ alijs p̄eſſe geſtientes q̄ ſeipos
regere neſciūt. Hec ille. Sūt ⁊ alij q̄ ⁊ ſi di
uinas ſcripturas intelligūt. ipi tm̄ ꝑ repro
bā vitā. ꝓpriā p̄dicationē ſuā ↄfundūt. q̄bꝫ
ꝑp'ls tacite in eccl'ia audiēs ſmones ſepiuſ
rñdet. Cur ḡ que dicis. ipe nō facis Deli/
catus certe mgr̄ eſt q̄ pleno ventre de ieiu
niis diſputat. accuſare auariciā ⁊ latro pt.
⁊ raro ſacerdotis xp̄i os cū mēte ↄcordat.
inq̄t Hiero. in ep'la ad Nepocianū. Eſt eti
am hic notādū ꝙ ante oīa p̄dicatori neceſ
ſaria. eſt miſſio ꝑ ſupiorē. Vñ h̄ dr̄. Miſit
duos. Nullus enī apl'oꝝ p̄dicare auſus ē
donec eis diceretur. Ecce ego mitto vos.
Math. x. Mar. iij. Lu. vi. ⁊ ix. ⁊ Joh. xx. ⁊
Mar. vlti. Vñ Heb. v. dicit paulus. Ne/
mo aſſumat ſibi honorē. ſed q̄ vocat̄ a deo
tanq̄ꝫ aaron. Sic enī fecit xp̄s. ſic apl'i. ſic
oēs eoꝝ ſucceſſores. De xp̄o nāq̄ꝫ dr̄ ꝙ ipo
baptizato ⁊ trāſfigurato audita eſt vox pa
terna de celo intonās. Hic eſt filiꝰ meꝰ di
lectus in q̄ mihi bene cōplacui. ipm audite
Ecce miſſio. Quā miſſionē xp̄s affirmans
ꝑ ꝓpherā Iſaiā. q̄dā vice ſūpto libro yſaie
legit apte dicens id qḋ de eo ſcriptū erat.
Spūs dñi ſuper me. eo ꝙ vnxerit me. ad
euāgelizādū paupibꝫ miſit me. ſicut habe/
tur Lu. iiij. Sic iohēs baptiſta ne putare
tur ꝓpria temeritate ad p̄dicandū ſe ingeſ/
ſiſſe. auctoritatē diuine miſſiōis allegādo
dixit. Ego vox clamātis in deſerto. ſicut di
xit yſaias ꝓpha. id eſt. de me ꝓphetauit ita.
Sic fecerūt diſcipl'i. Nā licet paulus in ce
lo auctoritatē p̄dicandi accepat. eo ꝙ didi
cit euāgeliū xp̄i nō ab hoie. ſed ꝑ reuelatio
nē xp̄i. vt dicit ad Gal. tm̄ ⁊ ipe nō prius p̄di
care cepit donec aſcēdēs hieroſolymā ad
petrū ↄtuliſſet cū eo euāgeliū. ne forte fru
ſtra curreret aut cucurriſſet. vt dr̄ ad Gal.
Sup q̄ dicit Hiero. ad auguſtinū in ep'la
ꝙ paulus nō audebat p̄dicare euāgelium
niſi fuiſſet petri auctoritate roboratū. Hic
dñs ait. Rogate dñm meſſis vt mittat ope
rarios in meſſē ſuā. Lu. x. Ecce dicit Ro
gate. qḋ eſt dicere. rogate licentiā a p̄latis.
nō ꝓpria temeritate vos ingeratis. Et hoc
ↄtra huſſitas dicētes indifferent̄ oībꝫ vbi/
libet ſine licētia p̄latoꝝ eſſe p̄dicādū. Seq̄
tur lr̄a. Ite in caſtellū quod cōtra vos eſt.
Hic ſaluator iniūgit diſcipulis mandata
ſalubria dicens. Ite. ꝑ quod arguit accidi
oſos ⁊ tepidos. negligentes ⁊ pigros. q̄ q̄ſi
ſtantes tota die ocioſi vt dicitur Math.
xx. nihil boni annunciāt chriſti populo. q̄
bus dicitur hic. Ite inquit in orbem pre/
dicate euāgelium. Quā multꝭ hoc v̄bū ra
tionabilit̄ poſſet dici in clauſtris iacētibꝫ.
ad p̄dicandū ꝑp'lo dei aptis. ⁊ tm̄ tacentibꝫ.
Qui licet vite contēplatiue inſiſtāt vt ſibi/
ipis ꝓficiāt. tm̄ interdū vtiliꝰ facerēt ſi ꝓxi/
moꝝ ſaluti intenderēt. ⁊ v̄bo p̄dicationis
pariter ⁊ exēplo in ꝑp'lo chriſtiano ꝓficerēt
exemplo moyſi. qui nūc aſcendit in montē
cū deo locuturus. nūc deſcendit de monte

pplm inſtructurus. vt dicitur Exod. xx. ⁊
exemplo xpi. qui nūc aſcendit in montem
orare ſolus. nūc deſcēdit de mōte turbas
refectur⁹. curatur⁹ ⁊ doctur⁹. vt Math. v.
Vn̄ Ber. tractās illud cantic. i. Meliora
ſunt vbera tua vino. Omelia. ix. dicit. No
li nimis inſiſtere oſculis ɔtēplatōis. quia
meliora ſunt vbera p̄dicatiōis. Nec tn̄ per
hoc dico ſimplicit̄ vitā actiuā eſſe meliorē
ɔtēplatiua. ſed h̄ dico q̄ntū ꝑ cōparationē
ad vtilitatē alioꝝ. q̄ꝛ actiua vtilior ē ꝓximo
rū neceſſitati licet ɔtēplatiuā q̄ ad ſe ſit me
lior. ſm̄ Greg. ſup Ezech. li. i. omel. iij. et li.
ij. omelia. ij. Sequit̄. Ite in caſtellū qḋ cō
tra vos eſt. Hic ponit̄ forma mādati q̄ iu/
bentur ire quid facere ⁊ quō facere. et hec
eſt ꝑfecta forma mandati. Primo ḡ deter/
minatur eis loc⁹ ad quē debēt ire. q̄ꝛ in ca/
ſtellū. quid facere. q̄ꝛ ſoluere illā aſinā. ter/
tio quō facere. q̄ꝛ allegare neceſſitatē. ibi.
Si quis vob aliquid dixerit. dicite. quia
dn̄s his opus habet. De p̄mo quo debēt
ire. q̄ꝛ in caſtellū. Caſtellū dicebat̄ hierl'm
ſm mgr̄m in de vita xpi. ſiue ꝓpter ſitū ſiue
ꝓpter fortitudinē. q̄ꝛ triplici muro ⁊ ꝓpu
gnaculis ⁊ fortalicijs ad modū caſtri clau
ſa erat. vel vocauit eū ſic deſpectiue. Iā ei
nomē ciuitatis amiſerat. q̄ꝛ ex libertate tē
porali in ſeruitutē gētiū redacta et rōanis
ſubiecta erat. Itē. de libertate ſpirituali
redacta erat. in ſeruitutē vicioꝝ. ⁊ de freq̄n
tia ꝑploꝝ in paucitatē inhabitatoꝝ. ⁊ ideo
dicit̄ diminutiue caſtellū. Itē. non voca/
uit hierl'm ciuitatē ſed caſtellū. q̄ꝛ ibi non
erat ciuiū vnitas ſed multiplex diſcordia
inter eos. et q̄ꝛ munita erat armis malicie
ɔtra veritatē. id eſt. ɔtra xpm. Ite ḡ in ca/
ſtellū qḋ cōtra vos eſt. ſiue ꝑ ſitū. ſiue ꝑ cō
tradictionē futurā. Et ſtatim ſcꝫ an̄ portā
in introitu ciuitatis. inuenietis aſinam et
pullū eiuſ. ſup quē nullus ſedit. in biuio. i.
loco publico alligatos ⁊ ad miſteria pau/
perū deputatos. Nos q̄ppe erat ī illis re
gionib⁹ vt in ſingulis ciuitatib⁹ vl' opidis
aſinus vel aliud aīal ad ſedendū aptū ꝓ
pauperib⁹ hr̄etur p̄paratū. ꝓpter eos q̄ ꝓ/
pria iumēta nō habebāt. Et ſi cui op⁹ erat
itinere vnius diei eo vteret̄. ⁊ ei ꝓtūc cibū
miniſtraret. ⁊ tandē ad locū cōmunē repo
neret. cui hitatores vrb cōiter d̄ victualib⁹
ꝓuidebāt. Soluite et adducite mihi. Ecce
forma quid faciēdi. Soluite ⁊ cū hoc ad/
ducite. Et tandē adiūgit̄ quō. q̄ꝛ allegādo
neceſſitatē dicite. Si q̄s vobis aliq̄d di/
xerit. ɔtradicēdo ne ſoluatis. q̄ꝛ dn̄s oīm
ſcꝫ generaliter. nō dn̄s iſtius aut illius ter
re. ſed dn̄s celi ⁊ terre. rex regū ⁊ dn̄s do/
minantiū Apoc. xix. Dicit autē hic Criſo.
q̄ v̄tus xpi p̄parauit cor dn̄i. i. cuſtodis il/
lorū aīaliū. vt mox ad verbuꝫ eoꝝ daret
eis q̄uis ignotis aſinā ⁊ pullū. Et hec ad
litterā. q̄ntū videt̄ exigere ſpūalis ſenſus
neceſſitas. vt clarior fiat myſtica intelligē/
tia. ¶ L — Myſtice itaqꝫ caſtellū iſtud ſi/
gnificat mūdū. diſcipuli ſignificāt p̄dica/
tores. Mūdus vero eſt cōtra p̄dicatores.
q̄ꝛ mūdus amat diuitias. honores ⁊ deli/
cias. ecōtra p̄dicatores p̄dicāt pauptatē.
abiectionē ⁊ aſperitatē. Aſina ꝑpl's iudaic⁹
ꝓpter ſtulticiā. Pullus eſt ꝑpl's gentiū. pro
pter laſciuiā ⁊ peccādi ɔſuetudinē. Dicit ḡ
diſcipulis. ite ad p̄dicatores ⁊ p̄dicatiōis
officiū. ad ſacramētorū myſteriū. in caſtel/
lū. id eſt. munduꝫ. q̄ multiplicit̄ impugnat
deū. ſcꝫ errorib⁹ in incredulis ⁊ paganis ficti
onib⁹ in hypocritis ⁊ falſis xpianis. volu/
ptatib⁹ ī impudicis ⁊ delicatis. vanitatib⁹
⁊ pompis in ſupbis. cupiditatib⁹ in auaris
⁊ ambitioſis. Vn̄ Johes dicit. Tot⁹ mū/
dus in maligno poſit⁹ eſt. i. in malo igne.
Et vere in malo. quia q̄cq̄d eſt in mundo.
aut eſt ɔcupiſcētia carnis. aut cōcupiſcen/
tia oculoꝝ. aut ſupbia vite. Qui q̄dē mun
dus eſt ɔtra p̄dicatores. diſſimili cōuerſa
tione. tumide mētis obſtinatiōe. pudibun
da oris obiurgatione. Et ſtatī inuenietis
aſinā. Patet hic q̄ nō eſt excuſatio p̄dica/
toris dicētis q̄ nō habeat cui p̄dicet. q̄ꝛ dr̄
hic. ſtatim inuenietꝭ. q̄ſi ſine magna ſolici/
tudine q̄rendi inuenietis aſinā alligatā et
pullū cū ea. Iudea ē aſina. pullus laſciu⁹ ⁊
indomitus gētilis ꝑplus. nullo iugo legis
aſuetus. Iudea enī ſm deuꝫ et in ſpūalib⁹
mater ē gentiū. quia de ſyon exiuit lex. Et
Joh. iiij. Salus ex iudeis eſt. ¶ Et ponū
tur h̄ tres ɔditiōes miſerie pctōꝝ q̄ debēt
nos mouere ad q̄renduꝫ. Prima ē beſtial'
ſilitudo. q̄ꝛ de hoīe iumētū eſt factū. Et iō
dicit aſinā ⁊ pullū eius. Scd̄a miſeria eſt
ſpūalis ligatio. q̄ꝛ de libero fact⁹ eſt capti/
uus. Et ideo dicit alligataꝫ. Ligatio iſta ē
ꝑ malā conſuetudinē. de qua dicit Augu.
in li. cōfeſſio. Ligatus eram nō ferro. ſed
mea ferrea volūtate. Eſt autē ſciēduꝫ q̄

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

duplici funiculo ligaꝛ hõ peccatoꝛ in aĩa. ſcꝫ argenteo ꝛ aureo. Argēteus funiculus eſt cupiditas argẽti. de quo dicit apl's ad Thimo. Qui volũt diuites fieri. incidunt in tẽptationes ꝛ in laqueũ diaboli. Aureꝰ funiculus eſt carnal' delectatio. qꝛ dulciter ſonãs ſed irremediabiliť puniens. qꝛ momentaneũ eſt qđ delectat. eternũ autem qđ cruciat inq̇t Greg. De his funibꝫ dꝛ in pſ. Funes pctõꝝ circũpleti ſunt me. q̃ ad primũ. Et iteꝝ. Et funes extẽderũt in laquꝫ. q̃ ad ſcđm. vtrobiq̃ pluraliter dicit funes. qꝛ q̃plurima ſũt vincula in h̃ mũdo. Vincula ſunt deſideria viuẽdi. oblectamenta voluptatũ. Vinculũ noſtrũ. auaricia. vinculũ noſtrũ ꝯcupiſcẽtia. inq̇t Ambro. ſup beati imaculati. Hi ſunt funes ſamſonis. q̇bꝫ fuit alligatꝰ p dalidã. Iudicũ. xvi. Sꝫ q̇d cõſulit ꝓpheta dicẽs. Dirũpamꝰ inquit vincula eoꝝ. ꝛ ꝓijciamꝰ a nob iugũ ipoꝛꝫ. vbi dicit Inno. Vinculũ eſt cupiditatꝭ. et iugũ timoris. Vinculũ eſt amoꝛ male accendens. q̃ trahimur ad illicita. Iugũ eſt timoꝛ male humiliãs. q̃ premimur ꝛ retrahimur ne faciamꝰ vtilia. Dirũpamꝰ ḡ vincula ꝛ ꝓijciamꝰ iugũ Iſa. lij. Hierl'm ꝯſurge de ſub iugo timoris. ſolue vincula colli tui. Et Iſa. lviij. Diſſolue colligatiões iniq̇tatis. ſolue faſciculos deprimẽtes. Et nota q̄ q̇daꝫ ſoluũt vincula. q̇dã rũpũt. q̇daꝫ ꝑſcindũt. Soluũt q̇ pctã ꝯfitenť. Rũpunt q̇ ad artioꝛa ſe trãſferũt. vt clauſtrales. vt dicit Hiero. ad paulinũ. Preſcindũt q̇ ad artiſſima ſe ꝯferunt. vt heremite. vt maria egyptiaca. paulus ꝛ anthoniꝰ ꝛ alij ſancti. Tertia miſeria q̃ cogit nos ad q̄rendũ eſt vniuerſalis multitudo. Vñ dꝛ. ſtatim inuenietis qꝛ ſtultoꝛũ infinitꝰ eſt numerus. vbiq̃ eni occurrũt pctõres. Dicit hic autẽ Criſ. q̄ hoies dei filiũ nõ cognoſcẽtes aſſimilanť aſinis. Eſt eni aſinꝰ aial imũdũ. rude. ſtultũ ꝛ infirmũ. Sic fuerunt hoies ante xp̄i aduẽtũ alligati praua ꝯſuetudie peccati. qđ vinculũ eſt fortiſſimũ. qꝛ vetuſtate nõ coꝛrũpiť vt alia. ſꝫ fortificať. Peccatoꝛ eni cũ in ꝓfundũ maloꝝ venerit cõtemnet Prouer. xviij. Soluite ḡ monitis vr̃is ab erroꝛibꝫ ꝛ peccatꝭ enodãdo ꝛ extrahendo ꝛ ſolutos oñdendo. ꝛ adducite mihi. in fide ꝛ moꝛibꝫ infoꝛmãdo. vt ſoluti a vinculis me ſeq̄ntur imitãdo. Et ſi q̇s vobis aliq̇d dixerit. ꝯtradicẽdo. dicite. quia

dñs his opus hꝫ. nõ ꝓpter ſuã ſꝫ ꝓpter noſtrã vtilitatẽ. Vult eni oĩs hoies ſaluos fieri Thimo. i. ꝛ. i. ad Theſ. iiij. Hec eſt voluñtas dei ſanctificatio vr̃a. Et ꝯfeſtim dimittet eos Mar. xi. dicit. dimittet illũ. q̇ſi diceret ſm̄ Bedã ꝛ Hoꝛrã. dimittet eos. ſ. hoies. poſt eoꝝ cõuerſionẽ in libertate ꝓprij arbitrij. Nã q̄ vocati ſumꝰ dei ẽ. q̄ aũt digni vocatiõe viuimꝰ. noſtꝝ pariter ꝛ dei eſt. Hec ille. · D · Moꝛaliter aũt caſtellũ dño ꝛ ſuis apl'is ac ſue gr̄e muneribꝫ cõtrariũ. põt dici coꝛ hoīs pctõris. ratiõibꝫ ꝛ excuſatiõibꝫ. q̇ſi muris ꝛ ꝓpugnaculis cõtra dñm munitũ. ꝛ p turrim elatiõis ꝛ per murũ obduratiõis ꝛ p ſerã ꝑtinacie firmatũ. Aſina aũt in eo ligata eſt aĩa vincul' peccatoꝝ ꝑpedita. Pullus laſciuꝰ eſt affectus lubꝛicus ꝛ malus. Duo diſcipl'i ſũt timoꝛ ꝛ amoꝛ oꝛdinatꝰ. q̇ aſinã ꝛ pullũ ſoluũt dñ a peccatis abſoluũt. ꝛ dñm deſup ſtratꝭ veſtibꝫ. i. oꝛnatis ꝟtutibꝫ ꝛ donis ſedere faciunt. Dicit h̃ Criſ. q̄ antēq̃ peccemꝰ. libeꝝ habemꝰ arbitriũ an peccare velimus. q̄ ſi ſemel peccauerimꝰ. iã oĩno nr̃a ꝟtute euadere nõ poſſumꝰ. ſꝫ ſicut nauis fracto gubernaculo illuc ducitur. vbi eã tẽpeſtas impulerit. ſic hõ p pctm̃ diuine gr̄e auxilio ꝑdito nõ q̇d vult agit. ſed qđ vult diabolus Et hoc vocať hic alligatura aĩe. Et ſubdit Criſ. Ergo q̇dẽ nr̃a volũtate ꝛ negligẽtie alligamur. ſed p dei gratiaꝫ ꝛ miſcđiaꝫ abſoluimur. Et ideo Bern̄. dicit hãc eſſe magnã miſcđiaꝫ dei p quaꝫ hõ excutit iugũ peccati a ceruice ſua. qđ oĩno hũane ꝟtuti eſt impoſſibile. Hoc aũt totũ factũ eſt vt adimpleretur qđ dictũ eſt p ꝓphã dicẽtẽ. Dicite filie ſyon. Ecce rex tuus venit tibi mãſuetꝰ. ſedẽs ſup aſinã ꝛ pullũ filiũ ſubiugalis. Hic poniť approbatio ꝯſũmatõis in adimpletiõe ꝓphetice auctoꝛitatis. Iſta aũt auctoꝛitas q̄ntũ ad ꝑncipiũ. ſcꝫ dicite filie ſyon. poniť Iſa. lxij. vltimũ vero qđ ſequiť. poniť Zach. ix. ca. In Iſa. ponitur Ecce ſaluatoꝛ tuꝰ venit. Sed in Zach. poniť. Ecce rex tuꝰ venit tibi iuſtus et ſaluatoꝛ. ꝛ ipſe paup. ꝛ aſcẽdens ſup aſinã et ſup pullũ aſine. ꝛ diſperdet q̇drigas effraim. ꝛ equũ ď hierl'm ꝛ diſſipabiť arcꝰ belli. ꝛ loq̇ť pacẽ gẽtibꝫ. ꝛ ꝑtãs eiꝰ a mari vſq̃ ad mare. ꝛ a flumibꝫ vſq̃ ad fines terre. Hoc q̄ñ factũ ſit vt dñs ieſus xp̄s in itinere innũerobꝰ generis vteretur. in euãgelio ꝑñti iple

tū eſt. vt dicit Aug⁹. li. xviij. de ciuitate dei
ca. xxxv. Unde dicit. Hoc autē factum eſt
vt adimpleretur. ſ. cōſecutiue nō cauſati/
ue. ſm̄ Horā. Dicite filie ſyon. id eſt. ciui/
tati hieruſalē ſite ſub mōte ſyon. Ecce rex
tuus venit tibi māſuetus. Ecce. demōſtra
tiuū eſt oſtendētis. i. videte. non carnali a/
ſpectu. ſed ſpirituali intellectu virtutē ei⁹
aſpicite. nō naturā corporalē in qua deci/
piendi eſtis. ſed ad opera ꝑ que ſaluandi
eſtis. Ita exponit Beda. Ecce rex tuus ve
nit tibi. Hoc ideo ꝓpheta dixit diu ante cō
ſtitutus. ac ſi eū pſentialiter videret. quē
ſpirituali aſpectu videbat. q2 ille āteq̄ʒ na/
ſceretur iā erat. Et ideo dicit venit. Et ad
dit tibi. ſ. ſi intellexeris venit tibi. i. ad tuā
vtilitatē. ſi nō intellexeris venit contra te.
Manſuet⁹ nō rigidus aut ſeuer⁹ Math.
xi. Diſcite a me. q2 mitis ſum ꝛ hūilis cor/
de. q. d. nō venit in faſtu regio. ꝓpter qđ eēt
odioſus. ſed venit in māſuetudine. ꝓpter
qđ eſſet diligēdus. ſedens ſup aſinā ꝛ pul/
lū filiū ſubiugalis. i. aſine ſub iugo ꝛ one/
re poſite ꝛ domite. Aſina eni greco latine
ſubiugalis dr̄. in quoꝝ vtroq̄ʒ ſedit chriſt⁹
ꝓpter myſteriū ad ſignificādū ꝙ ipe debu/
it ſubijcere in vnā fidē. iudeos ꝛ gentiles.
Et tangūtur hic q̄ttuor ꝓpter que mūd⁹ ꝛ
pcipue iudei chriſtū merito ſuſcipe debue
rūt. ſcʒ ꝓpter dignitatē. q2 rex. Scđo ꝓpter
ꝓprietatē. q2 tuus. Tertio ꝓpter vtilitatē.
q2 venit tibi. Quarto ꝓpter māſuetudinē.
q2 manſuetus. Et poteſt addi q̄ntū. ꝓpter
hūilitatē. ſedens ſup aſinā. Nō ſicut diabo
lus. q̄ eſt rex ſup om̄es filios ſupbie. q̄ nō
ſup aſina. ſed ſup equo ruffo eidē zacharie
apparuit. Zach. i. Uidi in nocte ꝛ ecce ap/
paruit ſup equo ruffo. Et Apocal. ij. dicit
de ipo ꝙ q̄ ſedebat ſup equo ruffo. datū eſt
ei ſumere pacē. id eſt. ꝑmiſſuʒ eſt ei tollere
pacē ꝛ facere guerrā. vt nō eſſet pax ī terra
Iſa. xlviij. Nō eſt pax impijs Ecōtra de fa
milia xp̄i dicit. Pax multa diligētib⁹ legeʒ
tuā. Uenit autē xp̄s ad multas vtilitates.
de q̄b⁹ in ſequētib⁹ patebit. Myſtice hic
datur pceptū pdicatorib⁹ vt annūciēt mi/
litanti eccl'ie q̄ eſt filia illi⁹ eccl'ie triūphan
tis in celo. Ecce rex tuus venit tibi. id eſt.
ad tuā vtilitatē. nō ad ſuā. Nā de oīb⁹ ope
rib⁹ eccl'ie deus nō vult niſi gloriā. iuxta il
lud. Soli deo honor ꝛ glīa. Et iterū. Om
nia in laudē dei facite. Nobis aūt reliquit
vtilitateʒ. iuxta illud. Facite vob̄ amicos
de mām̄ona iniq̄tatis. vobis dicit nō mi/
bi. Lu. xvi. Moralit̄ aūt pdicatores et
curati hn̄t h̄ preceptū vt diligant aīas ſub
ditoꝝ annūciādo illis veritatē oportunaʒ
ꝛ neceſſariā ad ſalutē. Ūn̄ eis dr̄. Dicite. q.
d. Nolite tacere. nolite negligere. vn̄ Iſa.
lviij. dr̄. Clama. ne ceſſes. ꝛ annūcia popu/
lo meo ſcelera eoꝝ. ꝛ domui iacob peccata
eoꝝ. Et ob h̄ dicit Grego. in paſto. ca. xliij.
Sicut incauta locutio in errorē ptrahit.
ita indiſcretū ſilentiū eos q̄ erudiri pote/
rant in errore derelinq̄t. Ūn̄ dr̄ in canone
ꝙ error cui non reſiſtit approbatur. diſt.
lxxxiij. Error.

Dixi ſecūdo ꝙ in euāgelio p
ſenti fit mentio
de diſcipul' xp̄i. in q̄b⁹ fuit mira obediētie
deuotio ꝛ promptitudo. eo ꝙ oīa vt eis in/
iuncta ſunt ſtatim fecerūt. vn̄ ſequit. Eun
tes aūt diſcipl'i fecerūt ſicut pcepat eis ie/
ſus. In quo ſm̄ Hugonē de ſctō victore.
datur ꝑfecta forma obediētie. q̄ eſt nō ſolū
facere qđ pcipit. ſed etiā ſicut pcipit. Unđ
Lu. xiiij. Factū eſt dn̄e vt impaſti. Et ad/
duxerūt aſinā ꝛ pullū ꝛ impoſuerūt ſuper
eū veſtimēta ſua. ꝛ eū deſup ſedere fecerūt
Iſta veſtimēta ſm̄ Baſiliū ſignāt inſtitu/
ta apl'ica ꝛ exēpla atq̄ʒ doctrinaʒ ipoꝝ. q̄b⁹
corda hoīm inſtruxerūt. vt deū habitato/
rē habere poſſent. q̄b⁹ receptis a iudeis et
gentib⁹ ſedit in eis xp̄s. q2 niſi aīa his in/
ſtructa ꝛ informata fuerit ꝛ ornata. deum
ſeſſorē hr̄e nō poterit. Et Bern̄. ſup Can
tica ſmone. xxviij. dicit. ꝙ veſtimēta iſta ſi/
gnificāt doctrinā ꝛ mores aploꝝ. ſine q̄b⁹
aīa nuda eſt. ꝛ ꝑ ꝯſequēs dn̄s ei inſidere
nō poteſt. Et iđ eccl'ia curat pparare ꝛ pre/
ornare ſe in veſtitu deaurato v̄tutū. Hec
Bern̄. Q̄ autē dn̄s ſup vtrūq̄ʒ aīal ſedit.
primo ſup aſinā. deinde ſup pulluʒ. tertio
iterū ſup aſinā. ſignificat q2 xp̄s p̄mo veīt
ad iudeos. vt dr̄ Math. xv. Nō ſū miſſus
niſi ad oues q̄ perierāt dom⁹ iſrael. Dein/
de a iudeis fides eius trāſiuit ad gentes.
iuxta illud. Uobis oportuit p̄mū pdicari
regnū dei. ſed quia repuliſtis illud ꝛ indi/
gnos vos feciſtis. ecce cōuertimur ad gen
tes. Deinde in fine mūdi iterū de gentib⁹
pcedet ad iudeos. q2 poſtq̄ʒ plenitudo gē/
tiū introierit ſcʒ in fidē. tūc reliquie iſrael
ſalue fient. Rom. xi. Moraliter per aſinaʒ

intelligit̃ nr̃a caro pigra. ſtolida ⁊ laſciua. ab anteriori debilis ad ſpũalia. a poſteriori fortis ad tp̃alia. p pullũ carnalis affect⁹ ⁊ vanũ deſideriũ noſtrꝝ. q̃ tũc ligantur cuꝫ voluptatũ illecebris irretiunt̃. Sꝫ ea ſoluere ⁊ ſubijcere debemuſ p ornatũ ỽtutũ. ⁊ p mortificationẽ carnis. ⁊ p ↄtritionẽ ſpiritus ↄtribulati. Vñ Gloſa ſup illud pſ. xcij. parata eſt ſedes tua de⁹. dicit. Hũilis eſto ⁊ quietus vt in te habitet de⁹. Hoc ſignificat aſina aĩal quietum ⁊ humile. ſicut equus ſignificat ſupbũ. de q̃ dicit̃. Fallax equus ad ſalutẽ. Pſ. xxxij. dicit ibi Gloſa. ꝙ equus eſt ſupba opinio illoꝝ. q̃ in viribꝫ ſuis credũt ſaluari. Judith. ix. Nõ in viribus equoꝝ. i. ſupboꝝ volũtas tua. neqꝫ ſuperbi ab initio placuerũt tibi. ſed humiliũ ⁊ manſuetoꝝ tibi ſemp placuit oratio. Talem ergo aſinã xp̃s exaltauit. qꝛ talem mentem eundo in hierl'm celeſtẽ regit ⁊ gubernat. ⁊ poſt hanc vitã in celeſtẽ patriã introducit ſm̃ Remigiũ.

F

Dixi tertio ꝙ in verbis p̃miſſis fit mẽtio de tribus. in q̃bꝫ fuit reuerẽtie ⁊ honoris debita et hũilis exhibitio. vñ ſequit̃. Plurima autẽ turba ſtrauerũt veſtimenta ſua. Jſta turba tria fecit obſequia xp̃o valde honorabilia. Primo ip̃m antecedẽdo ⁊ ſequendo. Scd̃o viã p̃parãdo. Tertio vocibꝫ laudando. Unde dicit. Turbe aũt que precedebant. ⁊ ſignificãt ſctõs patres veteris teſtamẽti q̃ p̃ceſſerũt in figura xp̃m. i. Cor. x. Omĩa in figura ↄtingebãt illis. Turbe que ſequunt̃ ſignificãt p̃res noui teſtamẽti q̃ chriſtũ ſequunt̃ p viã p̃ceptoꝝ ⁊ cõſilioꝝ. inter q̃s eſt talis differẽtia. qꝛ ſicut p̃cedentes aliquẽ nõ vident eũ. ſed ſequẽtes bene vidẽt. ita ſancti p̃res licet in xp̃m crediderũt. tñ eum p̃ſentialiter nõ viderunt. Vñ Job. Dies mei velociores curſore fugierũt. ⁊ nõ viderũt bonũ. Dicit Grego. i. xp̃m in q̃ ſunt om̃ia bona. Sap. vij. Venerunt mihi oĩa bona. Ɋ aũt dr̃ de abraam. vidit ⁊ gauiſus eſt. Joh. viij. intelligendũ eſt vidit in ſpũ p̃phetico. nõ in p̃ñtia corporali. Apl'i aũt q̃ xp̃m ſeq̃bãt̃. viderũt xp̃m. ex quo ⁊ beatificantur a xp̃o Lu. x. Beati oculi q̃ vident q̃ vos videtis. Dico vobis qꝛ multi reges ⁊ p̃phete voluerũt hec videre q̃ vos videtis ⁊ nõ viderunt. Scd̃o honorauit iſta turba xp̃m viaꝫ p̃parando veſtibꝫ ſuis ⁊ ramis. Veſtes turbarũ ſignificãt mãdata legꝫ iudaice. Frondes ỽo tenent ſpeciẽ pietatis. ⁊ vtrũqꝫ iã ſub pedibꝫ ponit̃ xp̃ianoꝝ. qꝛ iſta oĩa xp̃iani ↄculcant q̃ fuerũt cerimonialia iudeoꝝ ⁊ ſolis veſtimentis. apl'oꝝ inſtitutꝫ ⁊ doctrinis ornantur. Beda tñ dicit ꝙ turbe q̃ ſternebãt veſtimẽta in via. ſignificãt credẽtes ex iudeis q̃ gloriã quaꝫ habebãt ex lege videntes xp̃m deiecerũt in terrã. ſemetipſos hũiliantes. Qui aũt ponebãt frondes. ſignificãt illos q̃ ante faciẽ gẽtilis p̃pl'i exẽpla q̃ſi ramos virẽtes ponebãt. vt ſine offendiculo ambularẽt p viã vite iſti⁹ donec intrarẽt ĩ ſanctuariũ dñi. Tertio honorauit iſta turba xp̃m. laudãdo eũ vocibꝫ. ⁊ ſignificat predicatores noui ⁊ veteris teſtamẽti. q̃ om̃s vna voce clamabãt. Oſanna. i. ſaluifica filio dauid ablatiue. i. p filiũ dauid. i. p xp̃m. Vel datiue. filio dauid. i. xp̃o oſanna. vbi ↄfitentur hũanitatẽ. Oſanna ſm̃ Huguicio. hebreũ eſt ⁊ in alteri⁹ lingue interpretationẽ in toto trãſire non pot̃. Oſi enĩ ſalua vel ſaluifica interp̃tat̃. Anna interiectio ẽ dep̃cãtis. Et inde deberet dici oſianna integre. ſed corrupte dicit̃ oſanna. eliſa vocali ſcꝫ i. qd̃ hebraice ſalua vel ſaluifica obſecro interp̃tat̃. ſubaudiẽdo totũ mũdũ. Et ſm̃ h̃ oſanna eſt ỽbũ. ⁊ habet in ſe vim iſti⁹ ỽbi obſecro ex vi interiectionis. in q̃ intelligitur ỽbũ obſecratiõis. Quidã auteꝫ dicunt q̃ hebraicã linguã nouerũt. magꝫ noſ affectũ obſecrãtis ſignificare. ⁊ ita erit interiectio. qꝛ nec grecus nec latinus h̃ interpretari p aliquã vocẽ potuit. Sicut nec illud. q̃ dixerit fratri ſuo racha. q̃ eſt interiectio indignãtis. Vel ſicut interiectio dolẽtis eſt heu. ita apud illos obſecrãtꝫ anna. ⁊ valet apud nos tm̃ ſicut vtinã. qd̃ eſt aduerbiũ optandi ſm̃ mgr̃m de vita xp̃i. Et quia hec interiectio anna nõ habet̃ in latino eloq̃o. poſuit p ea Hiero oſanna. i. obſecro. Vñ in pſ. vbi. lxx. interp̃tes poſuerũt. O dñe saluũ me fac. in hebreo ſcriptũ eſt anna adonay oſianna. qd̃ Hiero. trãſtulit obſecro dñe. ſalua obſecro. Jdẽ nãqꝫ ſignificat o dñe p interiectionẽ obſecrãtis qd̃ obſecro dñe p ip̃m ỽbum obſecratiõis. Eſt ergo oſanna q̃ſi oſianna. i. ſalua obſecro dñe. ⁊ eſt vna dictio ⁊ ſignificat ꝙ aduentus chriſti ſalus ſit mũdi. Unde ſubiungũt. Benedict⁹ q̃ venit. i. glorioſus ſit.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Uel ſm̄ Bedam.i.ab om̄i peccato ſingu/
lariter immunis ⁊ imunes faciēs. q̄ venit
ꝑ carnis aſſūptionē.i.incarnatꝰ ē i noīe dn̄i
.i.in noīe patris miſſꝰ.⁊a do p̄re miſſus ad
explendū volūtatē eius ⁊ glorificandū eū.
Deinde iterū ꝟba repetentes cōuertūtur
ad ipm̄.dicētes.oſanna in excelſis.i.ſalua
obſecro. Bis dicūt oſanna.quia chriſtꝰ eſt
ſaluator ſm̄ vtraqꝫ ſubſtātiā.ſcʒ diuinā ef
fectiue.⁊ humanaʒ meritorie. Et ad ſcien/
dum de q̄ ſalute intelligat̄.determināt vbi
ſe velint ſaluari.ſcʒ in excelſis.i.in celeſti/
bus.nō in infimis ⁊ terrenis. ſalua in ex/
celſis q̄ prius ſaluabis ab infer̄. Ecce du/
plex ſalus.vna in liberatiōe pene.alia ī col
latione glorie. vbi manifeſte oſtēdit̄ ꝙ ad/
uētus chriſti nō tm̄ hominū.ſed totiꝰ mū/
di ſalus eſt.in excelſis.id eſt in celis ⁊ ī ter/
ris.⁊ terrena iungēs celeſtibus.vt om̄e ge
nu ſibi flectatur celeſtiū terreſtriuʒ ⁊ infer/
norū. · H · Iſtum triplicē honorē debēt
chriſtiani hodie facere xp̄o ſpiritualit̄. Pri
mo naqꝫ debēt p̄cedere xp̄m ꝑ cōfeſſioneʒ.
iuxta illud. Preoccupemꝰ faciē eius in cō
feſſione. Scd̄o ſeq̄ ꝑ mādatorū impletio/
nē vt dicat quiſqꝫ. Ueſtigia illius ſecutus
eſt pes meus. Sic xp̄s hortatur quēlibʒ.
dicēs. Tollat crucē ſuā ⁊ ſequat̄ me. Ter
tio debēt p̄parare viā chriſto ꝑ veſtimēto/
rū in via ꝓiectioneʒ. Uia eſt p̄ns vita.in q̄
veſtimēta ſternimꝰ qn̄ proximis exēpla vir
tutum oſtēdimus.aut ꝑ martyriū.aut per
cōtinētie ꝓpoſitū.aut ꝑ ieiuniū.aut ꝑ exerci
tium. Uel veſtimēta in via ad aduētū chri
ſti ſternere ⁊ deponere.eſt antiquā ꝯuerſa
tionē peccati deponere. Ramos cedere de
oliua eſt opa miſcd̄ie facere. Oliua eni mi
ſericordiā ſignificat. Ramos palmaꝝ cede
re eſt de tēptatiōibꝫ triūphare ⁊ victoriam
reportare. Palma eni victoriaʒ ſignificat.
Et ſignificant̄ hic tres ſtatus xp̄o obſeq̄n
tes in eccl̄ia.prelati cedūt frondes.ꝓferen
tes exempla virētia ſctōrum patrū ad ex/
plum fideliū. Seculares veſtimēta ꝓijci/
unt.quia temporalia in xp̄i obſequiuʒ ex/
pendūt. Religioſi ſunt vt aſina ⁊ pullus.q̄
dn̄m in ſe portāt.in cordibꝫ ſuis ꝑ gratiaʒ
habitare faciētes. ¶ Tertio debēt fideles
laudare chriſtū cū turbis.ꝑ q̄s ſignifican/
tur om̄es ꝯtemplatiui q̄ orationi et diuie
laudi magis ſunt intenti. Hic mouentur
tria dubia. Primū eſt q̄re filius dei voluit
incarnari. Ad q̄d reſpōdeo ſm̄ Bern̄.ſup
Canti.ſermone.xx.ꝙ hoc fecit vt carnaliū
hominū q̄ niſi carnaliter amare non pote/
rāt.cunctas primo ad ſue carnis ſalutarē
amorē affectiōes retraheret.⁊ deinde gra
datim ad amorem ꝑduceret ſpiritualem.
Hec ille. Scd̄m dubiū eſt quare chriſtus
nō eſt incarnatꝰ.ante q̄ȝ eo tempe q̄ factuʒ
eſt. Reſpōdeo ſm̄ Tho.ſuper.iiij. ſniarum
diſt.i. Et libro.iiij. compēdij.ca.vij.ꝙ hoc
decuit.primo ex eo vt homo defectū ſuum
agnoſceret q̄ erat duplex.ſcʒ in cognitiōe
⁊ in virtute.defectus ī cognitiōe innotuit
homini tempore legis nature. quo multi
nō obſtante lumine naturali in peſſimos
errores ydolatrie ſūt prolapſi. Sed defe
ctus ī virtute innotuit homi tempore leg̃
ſcripte.quia tūc nullus eruditꝰ ꝑ legeʒ po/
tuit iuguʒ peccati a ſe excludere. Ideo de/
cuit.vt poſt iſta duo tempora q̄ſi p̄parato
ria veniret chriſtus ī mūdum ⁊ non ante.
Tertium dubiū Quare ita pauper venire
voluit in mūduʒ. Reſpōdeo ꝙ h̄ fecit ideo
vt homini nouā viam ſalutis oſtenderet.
Adam eni amiſerat honores. diuitias et
delicias. Que tria voluit recuperare per
alia tria ſcʒ honorem ꝑ ſupbiam.diuitias
ꝑ auariciam.delicias ꝑ luxuriaʒ. Quia er/
go adam ꝑ illa tria recuperare nō potuit
amiſſam dignitateʒ.venit filꝰ dei ⁊ attulit
alia tria.ſcʒ paupratem cōtra mūdi diuiti
as.vt celeſtes acquireret. Secundo attu/
lit humilitatem contra diabolum. ꝑ quaʒ
eius ſuperbiam deſtrueret. Tertio attu/
lit aſperitatem cōtra carnem.vt eiꝰ deſtru/
eret voluptatem. Unde quia totus mun/
dus iſtis tribus vicijs erat infectus.neceſ
ſario chriſtus debuit venire cum tribꝫ re/
medijs ſupradictis. Quare benedictꝰ ſit
quia ita venit in nomine domini. Cuiꝰ be
nedictionis nos participes faciat idē ipſe
benedictus et glorioſus in ſecula ſeculo/
rum Amen.

¶ Sermo ſecundus dominice pri me in aduentu.

Ecce rex tuus ue
nit tibi māſuetus. Matth.xxi.
Si ꝯſideremꝰ fratres cariſſi/
mi hūane dignitatis excellentiā. ⁊ honoꝝ
ac beneficioꝝ affluentiā.qbꝫ eā diuie libe/

ralitatis exundās ꝓfluuiū miſericorditer
viſitauit. abſqꝫ dubio ſufficienter moueri
poterit. imo ⁊ debebit volūtas oīs morta
liū vt in laudē ⁊ gloriā tanti largitoris aſ-
ſurgat ⁊ deuotiſſime ꝓrūpat. Sicut nā-
qꝫ magnꝯ ille Aug. li. xi. de ciuitate dei. ca.
xxi. ⁊ xxiiij. dicit. Tota mūdi huiꝯ ingens
creaturaꝝ varietas. ſolā dei bonitatē ha-
buit cauſaꝫ. eo ꝙ vt dicit Ioh. Damaſce.
li. ij. ca. ij. Bonos ⁊ ſupbonꝯ deus nō ꝯten
tus ſuiipiꝯ ꝯtēplatione. ſupbabūdātia pie
tatis ⁊ bonitatis etiā ꝓuidit vt creaturꝫ be
nefaceret. atqꝫ ideo vt creature bonitateꝫ
diuinitatis ſue participarēt. eas ex nō en-
te ad eſſe ꝑduxit ⁊ cōdidit vniuerſa. ⁊ cun-
cta ꝓut cuiuſqꝫ natura capax erat. beatitu
dinis participē effici voluit. vt dicit Pla-
to ī thimeo. Quāuis aūt ſic magna ſic de-
cora ſic multiplicia creauit in celo ⁊ in t̄ra
in mari ⁊ in oībꝯ abiſſis. oīa tū nō ꝓpter ſe.
ſed ꝓpter hoīeꝫ creare voluit q̄ ſub celo ſūt
vt ait Iſido. de ſummo bono li. i. ca. xi. Et
Hugo. li. iiij. de archa myſtica. ca. iij. in ꝓn
cipio. Nec ſolū ea q̄ ſub celo. ſed etiā q̄ ſup
celū ſunt vt angelos cū eoꝝ manſionibus
beatis ꝓpter hoīem creauit ⁊ ꝯdidit. eo ꝙ
oīes adminiſtratorij ſunt ſpūs ꝓpter eoſ
qui hereditatē capiūt ſalutis. vt dicit ad
Heb. ij. Merito ḡ ab hoīe fuit laudādus
quē tantis mirificauit bñficijs. Primo q̄-
dē dando ſibi eſſe qđ vtiqꝫ ſine magna dei
bonitate nō fuit. vt dicit Aug. in li. iij. me-
ditationū. ca. v. Scđo dando ſibi oīm cre
aturarū dominiuꝫ. vt p̄ſit piſcibꝯ maris et
volatilibꝯ celi. Gen. i. Tertio p̄parādo ſibi
eterne beatitudinis p̄miuꝫ. Ad h̄ enī fecit
rationalē creaturā deꝯ vt eā ſūme beatitu
dinis faceret participē. vt dicit Aug. in li.
de ſuba dilectōis. Ut aūt iſta oīa illeſa hō
ꝯſeruaret ⁊ finē debitū ꝑ creaturas. ipm vi
delicet creatorē. ꝯſequeret̄. poſitus ē in pa
radiſo voluptatis. vbi ſ̄m Bern. ſup Can
ti. ſ̄mone. xxxi. nihil indigētie ſenſit. odori
feris ſtipatꝯ malis. i. pomis. fulcitꝯ floribꝯ.
glīa ⁊ honore coronatꝯ. ⁊ ꝯſtitutꝯ ſup opa
plaſmatoris. cui ſors erat ⁊ ſocietas cū ꝓn
cipibꝯ angeloꝝ. ⁊ cū oīni militia celeſtis ex
ercitus. Hec ille. Erat itaqꝫ hō in ſuis na
turalibꝯ ad imaginē dei. roboratus corpe.
pictus ſpecie. ſpū adimpletꝯ. veſtitus aſpe
ctu. dn̄s ⁊ mūdi poſſeſſor. vt dicit Aug. ſer
mone. ij. de annūciatiōe. Erat inſup in gra

tuitis. ꝯtēplator dei aſſiduus. innocentia
ſtipatꝯ. caritate afflatus. ſapiā dotatꝯ. pru
dentia fulcitus. iuſticia veſtitꝯ. fortitudīe
vallatus. tēperātia cōpoſitꝯ. ſtabilitate fir
matus. vt dicit Ambro. in ep̄la ad ſabinū.
Ecce q̄nta dignitas hūane ꝯditiōis. q̄nta
excellētia dignitatis vltra ceteras creatu-
ras. q̄nto donoꝝ benficioꝝqꝫ diuinorū ꝑ-
rogatiua in eo relucebat. Verū qꝛ. vt dicit
Aug. in ſ̄mone p̄dicto de annūciatiōe. nul
la eſt felicitas q̄ non habeat inimicū. eo ꝙ
ſ̄m Saluſtiū. inuidia ex opulētia orta ē. ⁊
iuxta Bern. in li. de dilectōe dei. Sola mi
ſeria caret inuidia. Princeps oīm viciorū
vt dicit Aug. omelia. xi. dū vidit adā de li-
mo terre ad imaginē dei factū. ⁊ tantis do
nis ornatū. mox illis ſpoliauit eundē. pa-
riter ⁊ pemit. Un̄ vulnerauit eū in natura
libꝯ. ⁊ gratuitis ſpoliauit. vt patet ī parabo
la de vulnerato. Lu. x. Sicqꝫ adaꝫ amiſſa
tēperantia intēperatꝯ factus eſt. ꝑdita cari
tate malus inuetus eſt. vt dicit Augꝯ. vbi
ſupra. hn̄tur verba de pe. di. ij. Princeps.
Quo factū eſt vt idē ipe p̄mus nr̄ parens
de paradiſi delicijs q̄ſi ob crimen leſe ma-
ieſtatis a facie dn̄i ꝓfugatus. vagus fieret
in terra. ⁊ q̄ vt paradiſi accola fieret deſpe
xit. in terre tugurium velut in vallē miſerie
⁊ lacrimaꝝ miſerabiliter ē collapſus. in q̄
quidē valle miſerie. dignū ꝓ ſuis demeritꝫ
cū tota poſteritate ſua. eterne mortis exce
pit ſententiā. vt in eo impleret̄ illud qđ ei a
dn̄o p̄dictū erat. Quacūqꝫ die comederitꝫ
moriemini. Gen. ij. Morte itaqꝫ duplici. ſ.
nature ⁊ culpe. vt ſic ⁊ corpus moreret̄ qđ
aīe obedire noluit. ⁊ aīa interiret q̄ deo
parere ꝯtēpſit. Itaqꝫ mors ꝑ vnū hoīeꝫ ve
nit in mūdū. vt dicit ap̄ls. a qua nullus li-
berare potuit. niſi q̄ nihil morti deberet.
vt ait Iſido. li. i. de ſūmo bono. ca. xiiij. ꝓ-
pter quod oīes deſcēdentes ab adam fi
lij ire merito nuncupabātur. Sicut dicit
ap̄ls. Eratis inquit natura filij ire. Neceſ
ſarius igitur erat mediator. h̄ eſt. recōcili-
ator q̄ vt dicit Aug. in li. Enchiridion. ca.
xxxiij. hanc irā placaret. hoc autē eſſe purꝯ
hō nō potuit. ſed neceſſe fuit eū eſſe hoīem
⁊ deuꝫ. qui ſ̄m Anſelmū in li. Cur deꝯ hō.
deberet ſatiſfacere vt hō. ⁊ poſſet vt deus
Sꝫ qꝛ nullus tal' inueniebat̄ inter hoīes.
eo ꝙ ⁊ ſi oēs debebāt ſatiſfacere. eo ꝙ oēs
peccauerāt ⁊ egebāt grā dei. nō tū oēs po

terant ſatiſfacere.cū oēs hoīes eſſent potē
tie finite.culpa autē ꝑ qua ſatiſfacere de/
buerant erat infinita.vt dicit Tho.ſuper
ſniaꝝ. Ideoq̄ȝ humanū gen⁹ videns ſe in
hmōi ſatiſfactiōe defeciſſe in terris.clama
bat ad dn̄m.dicēs. Emitte dn̄e manū tuā
de alto.i.filiū tuū vnigenitū.quo videlicet
mortē deſtruas.hoīem eripias.et ꝑ culpa
īre ſatiſfacias.H̄ eſt ḡ quod ꝑfigurabāt pa
triarche.qd̄ ꝑcinebāt ꝓphete.qd̄ optabant
ſancti.qd̄ deſiderabāt iuſti.qd̄ inquirebāt
pctōres dicētes illud Iſa.lxiiij. Utinam
diſrūperes celos ⁊ deſcēderes. In q̄ v̄bo
magnus oñdiꝫ hūane miſerie cumul⁹.ad
quē releuandū nō ſufficiebat totus mūdi
ambitus.qꝛ nō inueniebaꝫ condignus.vt
dꝛ ad Rom.viij. Qd̄ patet ex eo qꝛ iſti nō
petūt remediū de terra ſed de alto ⁊ de ce/
lo. Unū prius dicebāt. Emitte manū tuā
de alto. Et poſtea. Utinā diſrūperes ce/
los. Magnū deſideriū.magnā neceſſita/
tem.magnūq̄ȝ defectū indicat. Licet antē
humanū genus non merebaꝫ exaudiri ex
iuſticia.tn̄ ꝯgruū fuit exaudiri ex miſcdia.
Unde deus pr̄ vidēs afflictionē ꝑpli ſui q̄
erat in egypto diabolice ſeruituris. vt diciꝫ
Exodi.iij.⁊ gemitū eius audiēs.nō ē ob/
litus clamorē paupeꝝ.eo ꝙ de eo ſcriptuȝ
eſt. Quia nō imppetuū iraſceꝫ.neq̄ȝ ineter
nū cōminabiꝫ.miſcdia mot⁹ filiū ſuū vni/
genitū mittere decreuit in mūdū. Cuius
miſſionis aduentuȝ ne ſubito inſperateq̄ȝ
veniret.multis voluit ꝑfigurare myſterijs
⁊ ꝑdicere ꝑconijs. Inter q̄s erāt quidā q̄
de longe ꝑdicebant.vt patriarche in lege
nature.in figuris obſcuris.qui etiā volue
rūt videre eum ſed nō viderūt.vt dꝛ Luc.
x. Quidā ꝓpius q̄ eū ꝑ legē ⁊ ꝓphetias ma/
nifeſtius venturū oñdebant. Sȝ hi clama
bant.dicētes. Heu q̄s victur⁹ ſit qn̄ hec fi
ent.videbim⁹ eū.ſed nō modo. Nu.xxiiij.
Quidā vero ꝓpinquiſſime eū ꝑdicere me/
ruerūt.vt apl̄i qui patriarchaꝝ figuras.ꝓ
phetaꝝ ſcripturas impleri vidētes.chriſto
venienti viā ꝑparabāt. Fecit hoc baptiſta
iohānes q̄ āmonēs ꝑpl̄m dicebat. Dirigi/
te viam dn̄o.rectas facite ſemitas dei no/
ſtri. Fecerūt h̄ ⁊ apl̄i.quibꝫ ſaluator veni/
ens ꝑuſq̄ȝ alijs aduentū ſuū tam gratioſū
innotuit.innoteſcenſq̄ȝ toti mundo publi
cari mādauit.dicēs. Dicite filie ſyon. ecce
rex tuus venit tibi māſuetus.q̄ fuerūt ver
ba in ꝑncipio thematis ꝓpoſita. In quibꝫ
v̄bis tria tanguntꝫ circa ſaluatoris nr̄i ad/
uentū. Primo nāq̄ȝ deſcribiꝫ aduent⁹ filij
dei vt cōmēdabilis ⁊ gratioſus ex admira
bili nouitate ſue maieſtatis cū diciꝫ. Ecce
rex tuus. Scd̄o deſcribiꝫ vt deſiderabiliſ
⁊ affectuoſus ex optabili vtilitate huma/
ne fructuoſitatis.cuȝ additur. venit tibi.
Tertio deſcribiꝫ vt acceptabilis ⁊ ſolatio
ſus ex ꝓpiciabili pietate diuine bonitatis.
cū ſubiūgitur manſuet⁹. Non ḡ hō ampl⁹
timeat principē mūdi ip̄m ſubiugantē.au
diens qꝛ venit rex ſuus vtiq̄ȝ fortior ⁊ po/
tentior diabolo rege ſupbie. De quo Iob
xli. Ipe eſt rex ſup omnes filios ſupbie.q̄
fortior chriſt⁹ ſuperueniēs euȝ vicit.vniuer/
ſaq̄ȝ eius arma abſtulit Math.xij.nō de/
ſperet amplius neq̄ȝ ſoliciteꝫ de aīe ſue ſa/
lute.qꝛ venit ſibi. Und̄. Nihil ſoliciti ſitis
inquit apl̄us. Dn̄s enī prope eſt.q̄ ſcȝ ſup
plebit omnē indigentiā inſufficiētie. Phi/
lip.iiij. Non etiā formidet.nec ꝑhorreſcat
excellentiā imenſe maieſtatis.qꝛ venit mā
ſuetus.vt dirigeret māſuetos in iudicio.⁊
doceret mites vias ſuas. A

¶ Dixi primo ꝙ in verbis ꝑmiſ
ſis deſcribiꝫ ad/
uentus filij dei vt cōmendabilis ⁊ gratio/
ſus ex admirabili nouitate ſue maieſtatiſ.
cū diciꝫ.ecce rex tuus. Tanguntꝫ autē hic
tria.magna ponderatiōe digna. Primo ꝙ
chriſti aduentus eſt admirabiliſ nouitas.
de qua nouitate dꝛ ꝑ ꝓphetā. Ecce dies ve
niūt dicit dn̄s.⁊ ſuſcitabo dauid germē iu
ſtū. Et certe mirabilis nouitas. Quis enī
audiuit tale.aut quis vidit ſil'e vt ſcȝ dn̄s
dn̄oꝝ fieret ſuus ſuoꝝ. Sicut ipe d̄ ſe ait
Seruire me feciſt̄ in iniq̄tatibꝫ v̄ris. Eſt
ḡ nouū qꝛ nūq̄ȝ apparuit ſil'e.vnus enī eſt ⁊
ſcd̄m ſcȝ ſil'ē in h̄ nō hȝ.vt dꝛ Eccs iiij.qꝛ
ſupra rōem ⁊ ſup̄ naturā. Un̄ Ps. A dn̄o
factū eſt iſtud.⁊ ē mirabile in oculis nr̄is.
Un̄ Grego. Mirabil' natura.mirifice in/
duta.aſſumēs qd̄ nō erat.manēs qd̄ erat.
Scd̄o aduētus iſte ē excellētiſſim⁹ maie/
ſtate.qꝛ rex.excelſa regal' maieſtas ē in ter
ris.i. Pe.ij. Siue regi tanq̄ȝ ꝑcellēti obe/
dite. Sed qꝛ tāta ſublimitas paupi ſeruo
eſt formidabilis.ideo tertio additur.tuuſ.
Eſt enim rex humanus. Primo ꝓpter hūa
ne nature conformitatem. Gal.iiij. Mi/
ſit deus filium ſuum.natum ex muliere.

Secūdo ꝑter nature vnitatem. Philip.
ij. Exinaniuit ſeipm formā ſui accipiens.
⁊ habitu inuent⁹ vt hō. Tertio ꝑter doni
largitatē Jſa.ix. Paruulus nat⁹ eſt nobiſ.
Ecce oīno rex tuus. Jſta enī angelis data
nō ſunt. q̄ꝛ nuſq̄ȝ anglos app̄hendit. ſ; ſe/
men abrae app̄hendit. Ad Heb.ij. Eſt er/
go rex oīm generaliter. q̄ꝛ ipe eſt rex reguȝ
⁊ dn̄s dn̄antiuȝ. Apoc.xix. Et Thimo.vi.
Sed tn̄ eſt rex hoīs ſpecialit̄ ꝑter p̄dicta
ſic ꝙ nec angeloꝝ. q̄ tali modo nō indigue
rūt. nec demonū. q̄ tali mō nō meruerunt.
ſed indigni fuerūt. vt ait Anſelm⁹ in libro
Cur deus hō. ca.iij. Sed ꝯtenti de ei⁹ ad
mirabili nouitate ⁊ gratioſitate. breuit̄ vi/
deamus q̄s eſt iſte rex glīe q̄ vt hodie in/
gredit̄ ad ſaluādas gentes. Eſt aūt rex ve
re dict⁹. q̄ꝛ nullus regit eo meli⁹. De q̄ in
Ps̄. dicit̄. xxij. Dn̄s regit me. ⁊ nihil mihi
deerit. Duo dicit de iſto rege. Primo. quia
regit. Et h̄ tripliciť ſm Jnnoc. q̄rtuȝ ſup
iſto v̄ſiculo. Primo vt dux viatorē ne deui
et Sap.x. Juſtuȝ deduxit dn̄s p̄ vias re/
ctas. Scd̄o vt lux in tenebris ambulantē
ne exorbitet. Joh.viij. Qui ſequit̄ me non
ambulat in tenebris. Tertio vt paſtor gre
gem ne a lupis pereat. Hiere.xvij. Nō ſuȝ
turbatus te paſtorē ſequēs. De p̄mo d̄r in
Ps̄. Spirit⁹ tuus bonus deducet me in
terrā rectā. Et Abacuc.iij. Deducet me vi
ctor in pſalmis canentē. De ſcd̄o Joh.viij
Ego ſuȝ lux mūdi. De tertio Joh.x. Ego
ſum paſtor bonus. Bene ḡ dicit̄ rex q̄ ſic
regit vt nauē nauta. vt rex regnuȝ. vt dux
exercitū. De naue Jaco.iij. Naues cū ma
gne ſint circūferunt̄ a modico gubernacu
lo. Modicū gubernaculū apparuit xp̄s ve
niens in mūdū q̄ſi reputatiōis nullius. q̄ꝛ
paruulus nat⁹. Jſa.ix. De regno in ps̄. Re
gnū tuū regnū oīm ſeculorū. De exercitu
Jſa.vi. Dn̄m exercituū vidi oculis meis.
Bene regit iſte rex hoīem ſic̄ oculus cecū.
Job.xxix. Oculus fui ceco. dicit xp̄s. Jteȝ
regit hoīem ſicut frenū equū. Ecci.xxviij.
Facito frenos ori tuo rectos. Nec ſolū re
git freno ſed etiaȝ ſtimulo. ne dormitet. ij.
Cor.xij. Datus ē mihi ſtimul⁹. Jtē vt ma
giſter ſcolas. Ps̄. Qui regis iſrl̄ intende.
Scd̄o dicit ꝙ nō ſolū ita prudent̄ regit. ſ;
etiā habūdanter. cū addit. Nihil mihi ſub
iſto rege deerit. hoc nō inuenit̄ apud alioſ
reges. ſub q̄b⁹ ſubditi multa patiunt̄. defe
ctus ⁊ incōmoda. nec eſt talis curia alicu/
ius reg̃ in q̄ nō oporteret ſeruitores p̄ ſe
de multis ſolicitari. Eccs. Vidi cūcta ſub
ſole. ⁊ ecce labor ⁊ afflictio ſpūs. hoc nō eſt
ſub iſto rege. q̄ ſuis audacter dicit. Nolite
ſoliciti eſſe Math.vi. Vn̄ petrus ꝯfident̄
dicit proijcere in eū oēm ſolicitudinē. q̄m
ipi cura eſt de vobis. Jō bene dicit. Nihil
mihi deerit. Vn̄ Aug. dicit. Paſcit cōtem
nentē ſe ſcȝ gentilē ⁊ iudeū. ⁊ nō paſcet ſe/
quentē ſe ſcȝ xp̄ianū. q.d. nō eſt veriſimile.
cū ipe p̄miſit ſuis dicens Math.vi. Pri/
mū q̄rite regnū dei. ⁊ hec oīa adijcient̄ vo
bis. Vn̄ Luc.xxij. dicit xp̄s diſcipul̄. Qn̄
miſi vos ſine ſacculo ⁊ ſine pera. nūq̄d ali
q̄d vobis defuit. Qui dixerūt. Nihil. ſ. de/
fuit nobis. Bn̄ ergo d̄r rex a regēdo q̄ nul
lus regit meli⁹. Eſt etiā rex quo nullus re
gnat excellētius. q̄ꝛ eſt rex regū. Apoc.xix.
vn̄ reſpectu eius alij reges ſunt. ſicut picti
reſpectu regis veri ⁊ viui. Eſt inſup rex a
recte op̄ando. Vn̄ poeta Si bene regna
regis dignus es noīe regis. Vn̄ Jſido.li.
iij. de ſūmo bono ca.ix. Recte reges vocāt̄
q̄ ſeipos ⁊ ſubditos bn̄ regendo modifica
re nouerūt. Nō eſt aūt hoc facile inuenire
in regib⁹ terrenis q̄n in aliquo deficiant.
Nā quidā ꝛ ſi ſubditos bene regāt. ſeipos
tn̄ male decipiūt. Alexāder magn⁹ bn̄ im/
perabat alijs. ſed male ſibi. Quia vt d̄r de
eo. vaſtabat eū furor aliena vaſtādi. ita ꝙ p
pter nimiā auariciā cū poete corā eo finxiſ
ſent aliū mūdū p̄ter iſtū. cupiditate maxia
vexatus. intra ſe dicebat. vtinā poſſeȝ ipm
h̄re. Dauid bene rexit alios. ſ; ſe male. eo
ꝙ cōmiſit adulteriū ⁊ homicidium. Salo
mon bene ⁊ ſapiēter gubernauit p̄plm. ſed
ſeipm peſſime. q̄ꝛ libidine victus ad idola
triā ē prolapſus. Et q̄d de ſingulis dicere
opus eſt. cū non eſt hō ſup terrā q̄ nō pec/
cet. Sunt alij qui bene ſe regunt. male ve
ro ſubditos. vt ſimplices ⁊ idiote. De qui
bus Hieronym⁹ in prologo biblie in epi/
ſtola ad paulinū. Sancta inq̄t ruſticitas
ſolū ſibi prodeſt. ⁊ quantuȝ prodeſt ex vite
merito. tantū obeſt ſi cōtra eam inimicus
ſurrexerit. Vult dicere ꝙ quidaȝ reges et
prelati bene viuunt quo ad ſe ⁊ deum. ſed
neſciunt gubernare defendendo p̄rimuȝ
ab inſultib⁹ inimicorū. Sed non ſic chri/
ſtus. quia et quo ad regimen vite proprie
bonus rex dicit̄. q̄ꝛ ſine peccato. Joh.viij.

Quis arguet me de peccato. Et Petrus.
In ore eius nõ eſt inuentũ mendaciũ. qui
pctm̃ nõ fecit. Quo autẽ ad regimẽ aliorũ
donꝰ rex dicitur. q2 de eo dr̃ Mar. vij. Be
ne oĩa fecit. qḋ de nullo rege dici pt. iõ me
rito dicit̃ rex. ¶ Tria autẽ attollũt in xp̃o
ſtatũ regium ⁊ eius regalẽ maieſtatẽ cõmẽ
dant. videlicet incõparabil' pietas. inflexi/
bilis eq̃tas ⁊ omp̃s ptãs. Et iſta tria de/
bent eſſe in rege. De p̃mo quõ in rege de/
bet eſſe incõparabil' pietas pz. Nã ⁊ ſi oĩ/
bus pietas ſuadet̃ Lu. vi. Eſtote miſeri/
cordes. regibꝫ tñ oĩno indicit̃ ⁊ precipitur.
eo ꝙ dicit Señ. li. ij. de clemẽtia ad nero/
nẽ. ꝙ nihil decoris eſt in rege tẽ q̃ꝫ clemen/
tia. vñ poĩt exẽplũ ꝙ in ſignũ huiꝰ rex apũ
ſine aculeo eſt naturalit̃. q2 natura nec ſe/
uum nec vltorẽ eſſe voluit. iõ aculeũ detra
xit. ⁊ irã eius inermẽ reliq̃t. Vñ de rege dr̃
Miſcdia ⁊ veritas cuſtodiũt regẽ. Et q̃s
ergo clemẽtior rege xp̃o. q̃ ad vniꝰ homis
deuotum gemitũ oĩa pctã dimittit et vin/
dictã ꝑpetuã in tp̃alẽ ꝑmutat Unde de eo
Math. xviij. dr̃ ꝙ cũ oblatus eſſet regi de
bitor decẽ miliũ talentoꝝ. ad ſimplicẽ pe/
titionẽ oĩa illi dimiſit. ꝑ q̃d ſignificat̃ tranſ
greſſio decẽ p̃ceptoꝝ. quã dñs ad deuotũ
gemitum relaxat Ezech. xviij. Quacunqꝫ
hora ingemuerit pctõr. oĩm iniq̃tatũ ſuaꝝ
nõ recordabor. Vñ Ecci. xviij. dr̃. Miſe/
ricordia dñi ſuꝑ oẽm terrã. Non eſt ſic de
alijs regibꝫ. q̃ ⁊ ſi miſericordes ſunt i ami/
cos. tñ ſeueri ⁊ crudeles in hoſtes. iuxta il/
lud poete. Parcere ſubiectis et debellare
ſuꝑbos. Nõ ſic xp̃s q̃ facit ſolẽ ſuũ oriri ſu
per bonos ⁊ malos. ⁊ pluit ſuꝑ iuſtos ⁊ in/
iuſtos. Et q̃d mirũ ꝙ ita pius eſt cũ habe/
at p̃rem ꝑijſſimũ. vt dr̃ Lu. vi. vñ ei ꝓpriũ
eſt miſereri ſemꝑ ⁊ parcere. vt dicit Greg.
in quadã collecta. De ſcd̃o. ſ. quõ i rege de/
bet eſſe inflexibilis eq̃tas pz. Nã ſic dicit
Augꝰ. li. iiij. de ciuitate dei. c. iiij. Remota
iuſticia regna non ſunt niſi magna latroci
nia. Et iõ ⁊ ſi rex debet eſſe pius in bonos
tñ debet eſſe iuſtꝰ in maleficos. iuſticia exi
gente. Ei enĩ dictũ eſt illud a dño. Male/
ficos ne patiaris viuere ſuꝑ terrã. Exodi
xxij. In eo vt dicit policratꝰ li. iiij. c. ij. rex ꝑ
ſonã publicã gerit ꝙ oĩm iniurias ⁊ dãna
ſed ⁊ crimĩa oĩa media eq̃tate perimit. Et
ſm̃ ip̃m nõ eſt h̃ odij nõ rancoris. q2 gladi
us eius eſt gladꝰ colũbe. q̃ ſine felle irat̃.

ſine iracũdia ferit. ⁊ cũ dimicat nullã om/
nino ɔcipit amaritudinez. Talis rex xp̃s
eſt. de q̃ dr̃ Hiere. xxiij. Regnabit rex ⁊ ſa/
piens erit. ⁊ faciet iudiciũ ⁊ iuſticiã in t̃ra.
Ecce rex ſapiẽs in diſcernẽdo. iudex i pu/
niendo malos. iuſtus i remunerando bo
nos. Quia rex. iõ nõ poteſt in iudicio vinci
ptãte. i. Thimo. vi. Solus potens eſt rex
regũ. Quia ſapiẽs. ideo ſeduci vel errare
nõ põt. Quia iuſtꝰ. ideo munere vl' precio
amore vel odio corrũpi nõ põt. Prouerb.
vi. Nõ accipiet ꝑ redẽptione dona plima.
Quia iudex. ideo vlciſci paratꝰ. Hiere. x.
Quis nõ timebit te o rex gẽtiũ. Quia ita/
qꝫ rex. ideo reuerẽdus a ſubditis. Quia ſa
piens. ideo audiẽdus. Quia iuſtꝰ. ideo me
tuendus. Quia iudex. ideo formidãdus.
De tertio videlicet quõ dꝫ eſſe potẽtia in
rege pz. Nã Prouer dr̃. xx. Rex q̃ ſedet in
ſolio diſſipat oĩe malũ intuitu ſuo. Tal'
rex xp̃s eſt. de q̃ dicit̃ Ecci. xviij. Deꝰ ſolꝰ
iuſtificabitur ⁊ manet inuictꝰ rex in et̃nuz.
Uere inuictus. ita vt demões territi di/
cant. Quis ẽ iſte rex glĩe. q. d. Nos habe/
mus regẽ ſuꝑbie fortẽ in inferno. Quis g̃
eſt iſte rex fortior illo. Sꝫ rñdẽt angl'i di/
centes. Dñs fortꝫ ⁊ potẽs in ꝑlio. Fortis
inquã. deijciẽdo eũ de celo. Potẽs eũ eijci
endo de mũdo. Joh. xij. Nũc p̃nceps mũ/
di huiꝰ eijcietur foras. Et dñs potẽs in ꝑ
lio. captiuos auferẽdo de inferno Mat.
xij. Uniuerſa arma eius auferet. Timẽda
eſt g̃ iſta ptãs hoĩbus. ex quo ita intolera/
bilis eſt demonibꝫ. Timẽda ẽ paupi ſuo.
ex q̃ ita eſt formidabil' regi ſuꝑbo. ¶ B

Dixi ſecũdo ꝙ in v̄bis p̃miſ
ſis deſcribit̃ ad
uentꝰ filij dei vt deſiderabil' ⁊ affectuoſus
ex optabili vtilitate hũane fructuoſitatiſ.
cũ addit̃ tibi. Multũ deſiderabilis aduẽ
tus iſtius dñi eſt quẽ tot ſeculorũ ſeculis
⁊ fere quinqꝫ milibꝫ annorũ ⁊ vltra totum
expectauit genus humanũ. Nec miruꝫ ſi
fuit ita deſiderabilis patribꝫ qui fuit ita
vtilis omnibꝫ. Iſa. xxv. Ecce dominus de
us noſter iſte. expectabimus eũ ⁊ ſaluabit
nos. Ecce fructuoſa vtilitas q̃ maior eſſe
nequit. q2 ſalus. que merito fuit ſanctꝭ de
ſiderabilis. iuxta illud Aggei. ij. Ueniet
deſideratus cũctis gentibꝫ. Et Geñ. pe/
nulti. Ipſe erit expectatio gentium. Et
ibidẽ. Expectabo ſalutare tuum domine.

Circa q̄d ſciēdū q̄ antiq̄ p̄res expecta/
bant dn̄m ꝛ deſiderabāt ꝓpter multas vti
litates. ꝛ p̄ſertim ꝓpter nouem. put ſcribit
Inno. iiij. ſup illud Ps̄. Et nūc q̄ eſt expe/
ctatio mea. nōne dn̄s. Ps̄. xxxviij. Primo
nāqꝫ expectabāt euꝫ vt doctorem. Ozee. x.
Temp⁹ requirēdi dn̄m. cū venerit qui doce
bit nos iuſticiā. Vn̄ iā q̄i poſt aduētū ip̄i⁹
dr̄ Joel. ij. Exultate ꝛ letamini ī dn̄o deo
vr̄o. q2 dedit vobis doctorē iuſticie. Hoc
p̄mū deſideriū exp̄mit̄ in antiphonis. Et
p̄mo ī p̄ria an̄. q̄ incipit. O ſapia. vbi habet̄
in fine. veni ad docēdū nos viā prudentie
Et ſumit̄ Lu. i vbi dr̄. Ad dandā ſciaꝫ ſa/
lutis plebi ei⁹. Principiū aūt an̄e. ſumitur
Eccl. xxiiij. Scd̄o deſiderabāt ꝛ expecta/
bāt eū vt redēptorē. Ps̄. Redēptiōem mi
ſit dn̄s p̄p̄lo ſuo. Burſa ī q̄ r̄poſita fuit iſta
redēptio fuit beata v̄go. ꝛ ſignificat̄ hoc ī
ſcd̄a an̄a. O adonay. Et ſumit̄ Judith vl.
q̄ moyſi in igne rubi apparuiſti. Ecce redē
ptio in burſa. Vn̄ ſubdit̄. veni ad redimē/
dū nos in brachio extento. Tertio deſide
rabāt ꝛ expectabāt eū vt liberatorē a lim/
bo. Zach. ix. Tu q̄ꝫ in ſanguine tuo eduxi
ſti vinctos de lacu in q̄ nō erat aqua. q̄d ſi/
gnificat̄ in tertia an̄a. O radix yeſſe. Et ſu
mit̄ Iſa. xi. Et in fine ſubiūgit̄. veni ad li/
berandū nos. Quarto deſiderabāt euꝫ vt
liberatoreꝫ a carcere pctoꝝ. Tren̄. iij. La/
pſa eſt in lacū vita mea. ꝛ poſuerūt ſup me
lapidē. H̄ exp̄mit̄ in q̄rta an̄a. O clauis da/
uid. Et ſumit̄ Iſa. xxij. Et ſubdit̄. Veni ꝛ
educ vinctū de domo carceris. ſedentē in
tenebris ꝛ ī vmbra mortꝭ Et ſumit̄ h̄ Iſa.
xlij. vbi dr̄. Dedi te in fedus p̄p̄li. ꝛ in luceꝫ
gentiū vt apires oculos cecoꝝ. ꝛ educeres
de cōcluſione vinctū. de domo carceris ſe
dentes in tenebris. Quīto expectabāt eū
vt illuminatorē cordiū Lu. ij. Q̄d paraſti
an̄ faciē oīm p̄p̄loꝝ. Lumē ad reuelationē
gentiū. Hoc exp̄mit̄ in q̄nta an̄a. O oriēs
ſplendor. Et ſumit̄ Zach. vi. Et ibi ſubdit̄
ſplendor lucis eterne. Et ſumit̄ Sap̄. vij.
Et ſubdit̄. vēi ꝛ illumīa ſedētes ī tenebris
ꝛ in vmbra mortꝭ. Et ſumit̄ Iſa. ix. ps̄. Ex
ortū eſt in tenebris lumē rectꝭ corde. Se/
xto deſiderabāt eū vt ꝓtectorem ꝯ hoſtes
Iſa. xix. Mittet eis ſaluatorē ꝛ ꝓpugnato
rē q̄ liberet eos. Hoc petit̄ in ſexta an̄a. O
rex gentiū. Et ſubdit̄. Et dn̄ator eaꝝ. Q̄d
ſumit̄ Aggei vlti. Et in fine ſubdit̄. Veni
ſalua hoīem. Sicut ḡ expectauerūt dn̄m
venturū in carnē. ita nos expectam⁹ eum
venturū ad iudiciū vt remuneratorē ꝛ ſal/
uatorē. q̄d petim⁹ in ſeptia an̄a. O emanu
el rex ꝛ legifer nr̄ veni ad ſaluandum nos.
Sed q2 auxilijs ſctōꝝ indigem⁹ in p̄n̄ti ꝛ
in futuro. ideo de ſctis adduntur alie due
an̄e. Vn̄ octaua eſt O thoma didime. In
q̄ ſubdit̄. ſuccurre nobis miſeris. ne dāne
mur cum impijs. in aduētu iudicis. Nona
an̄a eſt O v̄go v̄ginuꝫ. Et bn̄ īmediate an̄
natiuitatē xp̄i dr̄. q2 de v̄gine natus eſt ille
deſiderat⁹ dn̄s. Sed q̄re ſcti p̄res tot ſe/
culis annorū expectātes. in deſiderio ſuo
ſunt fruſtrati. Quia Lu. x. dr̄ de eis. Vo/
luerūt hec videre. ꝛ nō viderūt. Glo. Vo/
luerunt videre deū in hūanitate nr̄a. ꝛ nō
viderūt corp̄alr̄. licet ſp̄ūalr̄ ſic Abraam q̄
vidit et gauiſus ē. Joh. viij. Ad q̄d breuit̄
dicēdū ſm̄ Tho. ſup. iij. ſniaꝝ. diſ. iiij. q. ij.
ar. i. Q̄ antiq̄ p̄res nō potuerūt mereri in
carnationē xp̄i ex trib9. Primo q2 merituꝫ
p̄mi hoīs nō ſe extēdit ad totā naturā hu/
manā. Sꝫ incarnatio eſt medicamētū to/
tius nature hūane. nullo ḡ mō potuit ab
aliq̄ puro hoīe mereri. Scd̄o q2 illud q̄d
eſt p̄ncipiū merendi nō p̄t cadere ſub me/
rito. Sed incarnatio q̄dāmō eſt p̄ncipiuꝫ
merendi. imo eſt cā oīm meritoꝝ hūanoꝝ.
Quia omia merita nr̄a efficaciam habēt a
xp̄o p̄ quē gr̄a ꝛ veritas facta eſt. ḡ non po
tuerūt mereri. Tertio q2 meritū hūanum
nō ſe extēdit vltra ꝯditionē hūanaꝫ. q̄ in h̄
cōſiſtit vt aliq̄s mereatur aliquā diuinita
tis ꝛ bonitatꝭ participationem. ſm̄ q̄ tota
plenitudo diuinitatꝭ habitet ī hoīe. Hoc
excedit cōditionē hūanā ꝛ om̄e meritū hu
manū. ḡ nullo mō cadere p̄t ſub merito ni
ſi large dicatur meritū oīs participatio ad
aliq̄d bn̄dū q̄ p̄ceſſit ī genere hūano. Hec
Thomas.

Dixi tertio q̄ in verbis p̄miſ/
ſis deſcribitur ad
uent⁹ filij dei. vt acceptabilis ꝛ ſolacioſus
ex propiciabili pietate diuine bonitatꝭ. cū
dr̄. Manſuet⁹. Ac ſi eni diceretur. licet ſit
rex magnus ꝛ terribilis ſup omnē terraꝫ.
tamen nō venit debellare aut iudicare ho
mines ſed demōes. Et ideo demonib9 ve
nit terribilis vt eos iudicet. Joh. xij. Nūc
iudiciū eſt mundi. hoib9 vero pi⁹ ꝛ miſeri/
cors ꝛ ꝓpiciabil̄. Quia Joh. iij. dicit̄. Neqꝫ

pater miſit filiū vt iudicet mundū. ſed vt
ſaluet mūdus p ipm. Venit ḡ cis māſue/
tus tripliciť. Primo corde Math. xi. Di/
ſcite a me. q mitis ſū ꝛ hūilis corde. Se
cūdo ore. Hiere. xi. Ego q̄ſi agnus māſue
tus q̄ portať ad victimā. Tertio ope. So
pho. ij. Querite iuſtū. q̄rite māſuetū. Venit
ergo māſuetus vt manſuetudinē doceret
ſuos ſuos corde ore ꝛ ope. ꝯtra illi ſupbi
am q̄ totū genus hūanū ſeduxerat. Iſtud
dn̄s voluit oſ̄ndere in eo q tpe paſſiōis ve
nit ſedens ſup aſinā ſicut de eo ꝓpha p̄di/
xerat Zach. ix. Hoc dn̄s facere voluit ꝓpter
q̄ttuor. Primo vt homi ſtatū ſuū qualem
tūc habuit inſinuaret. Homo enī tunc erat ſi
milis aſino ꝓpter pctm̄. Iuxta illō ps. Ho
cū in honore eēt nō intellexit. cōparatꝰ eſt
iumētis inſipientibꝰ. ꝛ ſil's factus eſt illis.
Sicut enī iumētū d nullo alio ſolicitū eſt
niſi de terra de q̄ viuit. Vn̄ ad cā ſp inſpi/
cit. nihil curās de celeſtibꝰ ita hō ante xp̄i
aduentū dedirꝰ erat terrenis nihil curās
de celeſtibꝰ. Vn̄ ſibi dicebatur illud Iſa. i.
Si audieritis me. bona terre comedetis.
Nec ſolum q terrena curabat. ſed ꝛ dn̄m
terre nō cognoſcebat. ſicut cōq̄ritur dn̄s
Iſa. i. Cognouit bos poſſeſſorē ſuū ꝛ aſi/
nus p̄ſepe dn̄i ſui. iſrael aūt me nō cogno/
uit. Nec tūc cognoſcebat ſeipm. ſicut dn̄s
flendo ſup hierl'm oſtēdit aū hierl'm Luc.
xix. Si cognouiſſes ſupp. ſtatū tuū ꝛ ma
la tibi iminētia fleres etiā. Scd̄o voluit h
facere dn̄s vt ſupbiā iniq̄tatis deſtrueret.
Vn̄ Zach. ix. Poſtq̄ dictū eſt. Ecce rex tu
us venit tibi ſup aſinā. Seq̄tur ꝛ diſpdā
quadrigā ex effraim ꝛ equū de hierl'm. vn̄
Caſſiodo. tractās illud ps. lxxv. Ab incre
patione tua deus iacob dormitauerunt q̄
aſcēderunt equos. Dicit q hec ꝓpha dicit
de illis ſupbis q̄ in actibꝰ ſuis gloriant̄. in
quo non ſedet xp̄s. i. ſaluator. Iuxta illud
ps. Nō ſaluať rex p multā v̄tutē. ps. xxxij.
Gloſa. Rex qui carnē ſuā regit non ſaluať
p multā virtutē. ſ. ſi in ea p̄ſumit aſcribēs
ſibi bona ꝛ nō deo. Nec ſolū rex talis non
ſaluať. ſed etiā gigas q̄i rege fortior. q̄ ꝯtra
mūdū ꝛ ſuā ꝯcupiſcētiā militat. nō ſaluabi
tur i multitudīe v̄tutis ſue. ſi. ſ. ſupbiēdo ꝯ
deū ſe exaltat. Cuius rō ſeq̄tur q̄re iſti am
bo nō ſaluant̄. q fallax equus ad ſalutē. i.
ſupba eſtimatio q̄ aſcēdit eſtimās ſe ſua v̄/
tute ſaluādū fallax eſt. Vn̄ in habundātia
v̄tutis ſue. i. quātūcūq̄ ſit p̄fectus. q̄nto ci/
cius ꝓperat ſic equus tāto grauius cadit ſeſ/
ſor equi. Tertio voluit h facere dn̄s vt ſe
ſimplices inhabitare oſ̄deret iuxta illud.
Cū ſimplicibꝰ ſmocinatio eiꝰ. Quarto vt
pctōres tāq̄ aſinos ponderibꝰ pctōꝝ one
ratos ſibi de cetero aſſociādos mōſtraret
ſm Criſoſt. Vn̄ ipe dicit Mat. xi. Trāſi/
te ad me omēs q̄ laboratꝭ et onerati eſtis.

Ex q̄bꝰ oībꝰ infero tria correlaria dele/
ctabilia mētibꝰ deuotis xp̄ifideliū. Primo
q volēs vt xp̄s in mentē hoīs hodie adue
niat. neceſſe hꝫ carnalia deſideria repmere
Iſtud patet p h q xp̄s venit vt rex q̄ a re/
gēdo dictus eſt. Rex autē ſm Iſido. li. iiij.
de ſūmo bono ca. ix. dictus ē etiā q̄libꝫ de/
uotus. q̄ recte agit ꝛ ſenſus ſuos bn̄ regit.
ꝛ motꝰ reſiſtētes ſibi rōnabili diſcretōe cō
ponit. Hac rōne hodie ꝯſulit xp̄ianis ie/
iuniū. p qd ꝯcupiſcētia refrenať ꝛ caro do
mať vt obediat impio rōnis. Scd̄o in
fero q volēs vt xp̄s in mētē hoīs adueni/
at debet hr̄e deuotū deſideriū ad celeſtia.
Iſtud ptꝫ q xp̄s nō venit i mūdū niſi de/
ſideratꝰ a p̄ribꝰ. Vn̄ de iuſta aīa dr̄ Deſide
riū cordis eiꝰ tribuiſti ei dn̄e. ps. xx. Notā/
ter dic deſideriū cordis nō carnis. q tale
nō exaudiť Iob. xxix. Clamor exactoris
nō exaudiť. ita expoīt Innoc. iiij. iſtō v̄bū.

Tertio infero q volēs mereri xp̄i aduē
tū in ſe p grām dꝫ hr̄e p̄fectā māſuetudinē
ꝛ hūilitatē. Iſtud ptꝫ q xp̄s venit ſup aſi
nā hūilē ꝛ māſuetā. Vn̄ Iaco. i. In māſue
tudine ſuſcipite inſitū v̄bū. Et Ecci. i. Be/
neplacitū eſt deo fides ꝛ māſuetudo. Pri/
mi ſignificāt incipiētes. q̄ꝝ eſt carnalia de
ſideria repmere ꝛ ſic vicia vitare. Scd̄i ſi/
gnificāt p̄ficiētes. in q̄bꝰ ſctā deſideria v̄tu
tū debēt creſcere. vt dicit Hugo de archa
myſtica. Et tertij ſignificāt p̄fectos q̄ dn̄t
ꝓfunda hūilitate v̄tutes ꝯgregatas cuſto
dire ne pereāt ſm Greg. in Omē. eo q pe/
rit oīe qd agiť ſi nō i hūilitate teneať. De
oībꝰ his dr̄ in ps. Declina a malo. q̄ ad pri
mos incipiētes. Et fac bonū q̄ ad ſcd̄os. ſ.
p̄ficiētes. inq̄re pacē ꝛ p̄ſeq̄re eā. i. p̄ſeuerā
ter ſeq̄re ſm Inno. iiij. q̄ ad tertios. ſ. p̄fe/
ctos. Tales ḡ qui ſic diſponent̄ in coꝝ ꝯſci
entia merebunť hr̄e gratioſū in ſe ſalua/
toris aduētū p grām in p̄n̄ti ꝛ in futuro p
gl'iam. Ad quā nos pducat rex xp̄s dn̄s.

Sermo. III. dn̄ice prime aduentus.

Benedict⁹ qui ue b nit in nomīe dñi. Matth.xxi.
Inter omīa q̄ humano generi
ex p̄uaricatiōe primi parētis inflicta ſunt.
vnū eſt p̄cipuū q̄ mor vt peccauit hō p̄m⁹
incurrit maledictionē ⁊ obprobriū ſempi
ternuȝ. Iuxta illud Gen̄.iij. Quia audiſti
vocē vxoris tue ⁊ comediſti de ligno ex q̄
p̄ceperā tibi ne comederes. maledicta ter/
ra in ope tuo. Iſtā maledictionē ſe hr̄e bn̄
ſenſit ꝓpheta q̄ ait Hiere.xv. Ue mihi ma
ter mea q̄ me genuiſti virū rixe ⁊ virū di/
ſcordie in vniuerſa terra. Et ſequit̄. Oms
maledicūt mihi. Sed q̄ vt dicit magnus
pr̄ Aug⁹. in li. Enchiridion.ca.xlvij. Tan
tū fuit illud pctm̄ ⁊ tā magnū. ex quo ſcȝ il
lud maledictiōis obprobriuȝ p̄ceſſit. vt in
vno hoīe origialiter ⁊ radicalit̄ totū gen⁹
humanū dānaret̄. qḋ ſolui aut dilui nō po
tuit niſi p̄ vnū mediatorē dei ⁊ hoīm ieſuȝ
xp̄m. Hec ille. p̄inde ſancti pr̄es ſciētes nō
p̄ aliū eis reſtitui poſſe benedictionē q̄ p̄ il
lū cui dictū eſt. In ſemīe tuo bn̄dicent̄ oēs
gentes. Gen̄.xxij. de quo ⁊ ps̄. ait. Etenī be
nedictionē dabit legiſlator. inuocabāt me
rito deū vt mitteret eis ſaluatorē q̄ libera
ret eos ab obprobrio maledictiōis ſempi
terne. iuxta illud Au.vi. Ipi inuocabunt
nomē meū ⁊ ego benedicā. Qḋ q̄deȝ fecit
deus pr̄ p̄ filiū ſuū bn̄dictū ⁊ glioſuȝ in ſe/
cula. qn̄ miſit eū ī mūdū vt auferret obpro
briū ⁊ cōtemptū ab hoīe. ⁊ redderet bn̄di/
ctionē p̄ maledictione. ⁊ vitaȝ pro morte.
Quā quidē bonitatē diuīe pietatis hodie
recolit eccl'ia. reducēdo ad memoriā fideli
bus tāte miſcdie beneficiū. ⁊ grās agendo
deo prī. q̄ miſit filiū ſuū benedictū in no/
mine ſuo. Un̄ hec fuit cā inſtitutiōis hui⁹
tp̄is ab eccleſia vt a fidelib⁹ deuotius cele
braret̄. Nam ſicut dicit Aug⁹. ſup iohem.
Nulla fuit cā veniēdi xp̄m niſi pctōres ſal
uos facere. tollere morbos. tollere vulne/
ra. ⁊ nulla erat cā medicine. Uenit ḡ ma/
gnus de celo medic⁹. q̄ tot⁹ mūdus vbiq̄
iacebat egrotuſ. Genus ḡ hūanū totū peri
erat. ex quo peccauit vn⁹ in quo totū erat.
Uenit hō vnus ſine pctō q̄ ſaluos faceret
ab omī peccato. Nō enī de celo ad terram
traxerūt eū nr̄a merita. ſed nr̄a pctā. Hec
ille. Quō ergo nō eſt celebrandū tantū be/
neficiū in q̄ venit ille bn̄dictus ī noīe dñi.
qui a maledictione peccati p̄petua totum
liberauit gen⁹ humanū. ſpemq̄ dedit ho
minib⁹. q̄ ſi tantā benedictioneȝ dedit in
primo aduētu quantaȝ dabit in ſcdo. Et
dicit Bern̄. ſermone de aduētu dñi. Me
rito vt dicit Ambro. ſup Lucaȝ pr̄es ſan/
cti ſtatuerūt vt vnuſ qſq̄ hoc tp̄e digne ſe
p̄pareret ad ſuſcipiendū ei⁹ natiuitatē. qui
vt bn̄dict⁹ venit in noīe dñi. vt dicūt v̄ba
noſtri thematis. In quib⁹ v̄bis aduētus
iſte deſcribit̄. in q̄ chriſti aduētus oſtēdit̄
a nobis ſuſceptiōe dignus tripliciter. Pri/
mo deſcribit̄ vt venerabilis ⁊ magnificus
ex glia aduenientis. q̄ benedict⁹. Scdo vt
amabilis ⁊ gratioſus ex parte vtilitatis p̄
uenientis. q̄ venit. Tertio vt potēs et vi/
ctorioſus ex auctoritate mittentis. quia in
nomine domini.

¶ A

Dixi primo q̄ in v̄bis p̄miſ ſis oſtendit̄ aduē
tus nr̄i ſaluatoris eſſe venarabilis ⁊ ma/
gnificus ex glia aduētus. q̄ bn̄dict⁹. Li/
cet aūt xp̄s fuerit bn̄dictus omī bn̄dictio
ne que pōt cōmunicari creature. eo q̄ bn̄/
dictionē omniū gentiū deus pr̄ dedit illi
vt dicit̄ Ecci.xli. ne faciā rediū tangā qua/
druplicē bn̄dictionē ſibi diuit⁹ in patriar
chis oſtenſaȝ ⁊ p̄figuratā. Scdo quadru
plicē bn̄dictionē ſibi in ſuo aduētu in car/
nē exhibitā. De p̄mo quō quadruplex be/
nedictio xp̄i fuit in p̄riarchis p̄figurata
patet p̄mo. Dicit̄ enī Gen̄.xij. ad abrahaȝ.
Benedicā benedicētib⁹ tibi. atq̄ in te be/
nedicent̄ vniuerſe cognationes t̄re. Quō
aūt hoc fieri debuit. declarauit angelus.
Gen̄.xxij. dicēs. In ſemine tuo benedicē/
tur oēs trib⁹ terre. Et q̄ nullus ali⁹ p̄ter
xp̄m apparuit in q̄ iſta ꝓpheria eſſet adim/
pleta. ideo oportet dicere q̄ xp̄s ſit iſtud
ſemen benedictū in quo de⁹ benedixit om
nes trib⁹ terre. Un̄ apl's ad Gal'.iij. dicit
Chriſt⁹ redemit nos de maledicto legis.
fact⁹ p̄ nobis maledictus. qḋ tūc factū eſt
qn̄ pependit in ligno. Quia maledict⁹ om
nis q̄ pendet in ligno. Et ne q̄s hoc intel/
ligeret de aliq̄ alio. ſicut iudei dicūt. ſtati
Apl's dicit. Abrae dicte ſunt p̄miſſiōes ⁊
ſemini ei⁹. nō dicit et ſeminib⁹ q̄ſi multis.
ſed ſemini tuo q̄ eſt xp̄s. Iſtud ſemē bene
dictū oſ̄ndens iā veniſſe dixit angelus ma
rie. bn̄dictus fruct⁹ ventris tui. Scda fi/
gura patet de iſaac quā dedit filio ſuo ia/

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

cob. Gen̄. xxvij. Ubi bn̄dicēs ait illi. Ecce
odor filij mei ſicut odor agri pleni cui bn̄/
dixit dn̄s. Seruient tibi omēs ꝑpl'i. ⁊ ado
rent te tribꝫ terre. Eſto dn̄s fratrū tuorū
⁊ incuruent̄ ante te filij m̄ris tue. Qui ma
ledixerit tibi. ſit ille maledict9. Et q̄ bene/
dixerit tibi. bn̄dictōnibꝫ repleatur. Certū
autē eſt ꝙ hec bn̄dictio non eſt adimpleta
ad lr̄am totaliter ī iacob. q2 frater ei9 eſau
nō ſeruiuit ſibi. īmo iacob vocauit eū do/
minū mittēs ei mūera. vt patet Gen̄. xxxij
nec in aliquo alio ita ꝑfecte ſicut ī xp̄o. De
quo dr̄. quo ad ꝑmū. hic eſt filius me9 di/
lectus Math. iij. ⁊ xvij. Ecce odor filij ad
patrē. Seruiāt tibi om̄es ꝑpl'i q̄ntum ad
gentes. ⁊ adorent te tribꝫ ſcʒ iudeoꝝ. Eſto
dn̄s fratrū ſcʒ xp̄ianoꝝ. ⁊ incuruent̄ an̄ te
filij matris tue. ſcʒ ſinagoge. Iſta oīa exp̄ſ
ſe dicunt̄ de xp̄o. in p̄s. Deus iudiciū tuū
regi da. Et ſequit̄. Et dn̄abit̄ a mari vſqꝫ
ad mare. Et ſeq̄tur. Om̄es reges ſuiēt ei.
Et ſequit̄. Sit nomē eius bn̄dictū in ſe/
cula. ante ſolē ꝑmanet nomē eius. Et bn̄/
dictū nomē maieſtatis eius. Tertia figu/
ra patet de iacob quā dedit iude Gen̄. xlix
De quo dr̄. Nō auferet̄ ſceptrū de iuda. et
dux de femore ei9. donec veniat q̄ mitten/
dus eſt. ⁊ ip̄e erit expectatio gentiū. Laua
bit in vino ſtolā ſuā. ⁊ ī ſanguie vue palliū
ſuū. Iſtud nō poteſt exponi de alio q̄̄ de
xp̄o ad quē durauerūt duces iuda et ſce/
ptrū regni. ⁊ poſt eū nō. q̄ etiā de ſanguine
ꝓprio aſperſit corpus ſuū. vn̄ dicebat ſe vi/
tem Joh. xv. ⁊ ꝑ ꝯſequēs ſanguinē ſuū vi/
nū. Quarta figura patet Num. xxiiij. vbi
balaam ſpūſancto in ſe irruēte. vt ibidē di
citur benedicens tabernacul' iacob dixit.
Qui benedixerit tibi ſit ille bn̄dictus. ⁊ q̄
maledixerit tibi. maledictiōibꝫ repleat̄. Et
ſequit̄. Orietur ſtella ex iacob. ⁊ virga con
ſurget ex iſrael. De iacob erit q̄ ꝑdet reliq̄
as ciuitatis. Hoc nō pōt intelligi de aliq̄
q̄̄ de xp̄o. in cuius aduētu in mūdū orta ē
ſtella Math. ij. Sicut p̄teſtant̄ gentiles
magi dicētes. Uidim9 ſtellā eius. in ſignū
ꝙ ip̄e radijs ſue doctrine illumīauit oēm
hoīem venientē in hūc mundū Joh. i. qđ
nullus ali9 fecit. Fuit etiā virga q̄ntū ad
correctōeʒ inimicoꝝ. ſicut pat̄ ꝑcepat ſibi.
dicēſ. Poſtula a me ⁊ dabo tibi gētes. Et ſe
quitur. Reges eos in virga ferrea. In ad
uentu etiā ei9 ꝑdite ſunt reliquie ciuitatis
hierl'm q2 ꝑdiderūt iudei locū ⁊ gentē. vt
dr̄ Joh. xi. Ideoqꝫ ſpūſcrō ordināte pueri
qui exierant obuiā xp̄o. clamabāt. dicētes
Benedictus q̄ venit ī noīe dn̄i. ad ſignifi/
candū ꝙ hic eſt de q̄ figure ſub vmbra fi/
gurabāt. de q̄bꝫ dicit ap̄l'us ꝙ oīa in figu/
ra ꝯtingebāt illis. Reſtat igit̄ dicere ꝙ de
xp̄o iſta oīa fuerūt impleta. ⁊ ꝑ ꝯſequēs pa
tet iudeos falſum dicere ꝙ adhuc ſint im
plenda in antixp̄o. Quō autē iſta circa in/
carnationē xp̄i fuerūt impleta oſtēdit pro
pheta p̄s. xx. dicēs ad lr̄am de xp̄o. Qm̄ ꝑ
ueniſti eū in bn̄dictiōibꝫ dulcedinis. vbi
dicit Inno. iiij. Xp̄s in incarnatiōe ſua
fuit ꝑuentus quattuor bn̄dictiōibꝫ reali/
bus. ſicut ibi q̄ttuor figuralibꝫ. Prima be
nedictio qua fuit ꝑuent9 fuit immunitas
peccati. vn̄ dicit. ꝑueniſti. i. ante ortū dona
ſti. q2 in peccato nō eſt ꝯceptus. Nos autē
ꝑuenimur in maledictiōe amaritudinis.
q2 in peccatis ꝯcepit nos mr̄ noſtra. ⁊ na/
ſcimur filij ire. Sc̄da bn̄dictio fuit ī vnio/
ne duarū naturarū. de qua Luc. i. Bene/
dictus fructus ventris tui. Tertia in ple/
nitudine gratie ⁊ veritatis. Joh. iij. Quia
nō ad menſurā datus eſt ei ſpirit9. ſed cū
plenitudine Joh. i. Plenū gratia ⁊ veritā/
te. Quarta benedictio glorie. quia ab in/
ſtanti cōceptionis ſue fuit comprehenſor
Iſa. xxij. Erit ſcʒ chriſt9 in ſoliū glorie do
mui patris ſui. ⁊ ſuſpendā ſup eū oēm glo/
riam domus patris eius. De his bn̄dicti/
onib9 dicit̄ Deutero. xxxiij. Neptalim ha/
bundantia ꝑfruet̄. ⁊ plen9 erit bn̄dictioni
bus. Hec Innocē. Ecce quō plenitudinē
benedictionū habuit xp̄s in ſuo aduentu.
quā nullus preter eū habuit nec habere
poteſt. Ideo ⁊ ſi alij ſancti dicunt̄ benedi/
cti a dn̄o ⁊ bn̄dictiones accepiſſe in mun/
do. iſte tamē excellētiſſime oīa que in fi/
guris fuerūt oſtenſa in ſe habuit. ⁊ cū be
nedictionibꝫ in mundum venit. Unde de
eo dici potuit veraciter. Benedictus qui
venit. B

Dixi ſecūdo ꝙ in verbis pre
miſſis oſtendi/
tur aduentus ſaluatoris noſtri gratioſus
et pietate diuine liberalitatis. quia venit.
Magna ſiquidem diuine pietatis boni/
tas apparuit in hoc. quia venit ad hominē
qui venire nō potuit ad eū. Sed nūq̄d ve
nit ad vindictā faciendā pro peccatis ei9.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Certe nō.ſed venit in hunc mundū pecca
tores ſaluos facere. vt dr̄.i. Thimo.i. Et
ipſe ſolus teſtat̄ Lu.xix.dicēſ. Venit enī fi
li⁹ hoīs q̄rere ⁊ ſaluū facere qd̄ ꝑierat. Cir
ca qd̄ ſciendū ꝙ chriſt⁹ venit ad hoīem q̄/
drupliciter. Et ſcḋm h̄ erit q̄druplex aduen
t⁹ ei⁹ ſcḋm Bern̄. Prim⁹ eſt aduēt⁹ ad hoīeſ
ī mūdū. Scḋs in hoīes ſcʒ ī mentē. Ter/
tius cōtra homīes in morte. Quart⁹ ſimi
liter ad iudiciū. Et ſignificant̄ hi quattu/
or aduent⁹ ꝑ q̄ttuor ſeptimanas hui⁹ tem
poris ſacratiſſimi. In ꝑmo aduētu venit
ad hoīes ꝑ carnis aſſumptionē. In ſcḋo
venit in animū noſtrū ꝑ gratie infuſionē.
In tertio ⁊ q̄rto veniet in iudiciū ꝑ meri/
toꝝ diſcuſſionē. Propter ꝑmū aduentū
debem⁹ eſſe humiliati. Propter ſcḋm cō/
puncti. Propter tertiū cauti. Propter q̄r/
tū circūſpecti. De ꝑmo dr̄ Joh.xvi. Exiui
a patre ⁊ veni in mūdū.iterū relinq̄ mūdū
⁊ vado ad patrē. Felix itinerarius q̄ ſicut
a patre exijt.ita ad patrē redijt. Iſte aduē
tus fuit ad ſaluādū.ſic dixit angel⁹ Mat.
i. Ipſe enī ſaluū faciet ꝑplm ſuū a peccatis
eoꝝ. In iſto aūt aduentu xp̄s aſſūpſit no/
ſtrā humanitatē q̄ttuor de cauſis. Prima
vt in ea nobis patrē ad miſeriā flecteret
Unde glo.ſup illū locū Apl'i. Qui etiā in/
terpellat ꝓ nobis. dicit.nō voce ſed miſe/
ratione ⁊ oſtēſione hūanitatis ſue.ſemper
enī hoīem aſſumptū ⁊ graue onus paſſio/
nis qd̄ ſuſtinuit paterno vultui offert vt
noſtri miſereat̄. Et hoc eſt qd̄ dr̄.i. Joh.ij.
Aduocatū habem⁹ ꝓ nobis apud deū pa
trem ieſum xp̄m iuſtū. ⁊ ipſe eſt ꝓpiciatio ꝓ
peccatis nr̄is. Et nō tm̄ ꝓ noſtris ſed etiā
totius mūdi. Scḋa cauſa vt in ea diabo/
lum falleret. Adeo enī ſapienter in hac vi
ta cōuerſatus eſt ꝙ diabolus ex certa ſciē/
tia nunq̄ꝫ potuit cōꝑhendere eū eſſe filiū
dei.licet bene cōiecturabat̄ eū eſſe filiū dei
ex ſignis.ſic clamabat dicens. Jeſu fili dei
vt q̄d veniſti ante temp⁹ ꝑdere nos. vt dr̄
Mar.i. Uidens enim ei⁹ miracula opina
batur eū eſſe deū.ſed videns ei⁹ famem ⁊
ſitim credebat hoīem.⁊ ita decipiebat̄. Et
ꝑ ꝯſequēs vltimo decept⁹ eſt.qꝛ credēs ſe
ꝓcurare mortē homīs peccatoris ꝓcura/
uit redemptionē homīs. Un̄ dicit Iſido.
li.i.de ſummo bono ca.xiiij. Ideo diabol⁹
q̄s iuſte tenuit amiſit.qꝛ iniuſte redempto
rem nr̄m occidit. Illuſus eſt diabol⁹ mor
te dn̄i q̄ſi auis. Nā oſtenſa chriſt⁹ ſue car/
nis mortalitate quā interimendā ille appe
tebat.abſcondit diuinitatē vt laqueum q̄
eū velut auem improuidā prudēti irreti/
ret decipula. Et ſequit̄. Nā ſi innocēs xp̄s
nō occideret̄.homo diabolo addict⁹ ꝑ pre/
uaricationē nō abſolueret̄. Hec ille. Ter/
tio aſſumpſit carnē vt in ea hoīem glorifi/
caret. Un̄ apl'us. Mortui eſtis ⁊ vita vr̄a
abſcondita eſt cū xp̄o. Saluatorē enī no/
ſtrū expectam⁹ q̄ reformabit corp⁹ humili
tatis nr̄e cōfiguratū corpori claritatꝭ ſue.
Quarto vt in ea hoīem ad ſuū amorē obli
garet. Quid enī nos tantū ad amorē ſuū
obligare potuit q̄ꝫ ꝙ infirmitates noſtraſ
ipſe portauit. vt dicit Bern̄.in li de diligē/
do deum. De ſcḋo aduentu q̄ eſt in mentē
ꝑ gratie infuſionē in quo venit xp̄s ad in/
habitandū.dicit̄ Joh.i. Uerbum caro fa/
ctum eſt ⁊ habitabit in nobis ꝑ gratiā. De
qua inhabitatione dicit̄ Joh.xiiij. Si q̄s
diligit me.ſermones meos ſeruabit.et ad
eū veniem⁹ ⁊ apud eū manſionē faciemus
Ex iſto aūt aduentu homo ꝯſequit̄ tripli/
cem fructū. Primo gratuitā in filium dei
adoptionē.quo ad hoc dicit̄. Pater meus
diliget eum. Scḋo grā ſpūſſancti collatio
nem.quo ad hoc dr̄.ad eū veniem⁹. Tertio
collate gratie ꝯſeruationē.q̄ ad hoc dicit̄.
manſionē apud eū faciem⁹. Iſta eſt dulciſ
ſima ſua inhabitatio. de q̄ dicit ipſe Pro/
uer.viij. Delicie mee eſſe cū filijs hominū.
Unde ipſe ſtat ad hoſtiū ⁊ pulſat ꝑ gratiā
ꝑuenientē.⁊ ſi q̄s aperit ſibi.intrat ꝑ grati
am ſubſequentē.⁊ cenat cū eo ꝑ grām ꝑfi/
cientem Apocal'.iij. De tertio aduentu ſcʒ
in morte dr̄ Lu.xij. Et vos parati eſtote.
qꝛ qua hora nō putatis filius homīs ve/
niet. In iſto aduentu veniet ad diſcutien/
dū noſtra merita. Unde Matthei. De oī
verbo ocioſo reddent homīes rationē.ad
exigendū nobis credita ſcʒ bonoꝝ natu/
raliū fortuitoꝝ ⁊ gratuitoꝝ. De q̄bꝫ Mat.
xxv. Uni dedit quinq̄ꝫ talenta.alij duo.alij
vero vnū. Tūc enī req̄ret lucrū de omnibꝫ
iſtis. Iſte aduētus eſt valde incert⁹. ⁊ ideo
vt dicit Aug.ad dioſcoꝝ. vigilare debet om
nis xp̄ianus ne eū imparatū inueniat dn̄i
aduētus. Quare aūt voluit eſſe diem ad/
uentus hui⁹ incertū.idem aſſignat ratōeʒ
⁊ dicit in li.de vita xp̄iana. Ad hoc voluit
dn̄s te neſcire diem illū. vt qꝛ neſcꝭ qū ve/

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

niāt ſp ſis parat⁹. Et Greg. xij. li. Mora. dicit. Ad hoc conditor nr̄ nos latere voluit vltimū diē nr̄m. vt dū ignoratur ſemꝑ ꝓximus eſſe credat. Et tanto q̄ſq₃ ſit feruētior in opatione q̄nto incertus ē de reuocatione. vt dū incerti ſum⁹ q̄n moriamur. ſemꝑ ad mortē parati venire debeam⁹. Hec grego. De q̄rto aduentu ad iudiciū dr̄ Mat. xxiiij. ⁊ Lu. xxi. Tunc videbūt filiū hoīs venientē cū ꝑtāte magna. Iſte erit terribilis aduētus malis. q₂ ad puniēdū eos ⁊ ad faciendū vindictā in natiōib⁹. bonis vero delectabilis. q₂ ad remunerādū. Primis dicet. Ite maledicti in ignē eternū. Secūdis dicetur. Venite bn̄dicti p̄ris mei poſſidete regnū Matth. xxv. Sicut aūt ille ꝑmus aduētus xp̄i fuit deſiderabil' patribus antiq̄s. ita iſte deſiderabilis iuſtis oībus. Oēs eni clamāt illud ps. Oſtende nobis faciē tuā ſc₃ clare viſiōis. ⁊ ſalui erimus. Nec mirū q₂ deſiderant cū dies iudicij ſit eoꝝ maxima vtilitas. Primo q₂ tūc exaltabunt iudicādo cū xp̄o Sap. iij. Iudicabunt ſancti nationes. Et Math. xix. Sedebitis ⁊ vos iudicātes. Scd̄o q₂ tūc liberabūtur ab oīni pena ⁊ miſeria Iſaie xxv. Auferet dn̄s oēm lacrimā ab oī facie. Apoca. xxi. Abſterget deus oēm lacrimā ab oculis ſctōꝝ. i. oēm cauſam lacrimandi ꝓpena. Tertio q₂ liberabunt a ꝑtāte peccandi Iſa. xxv. Auferet dn̄s obprobrium ꝑplī ſui de vniuerſa terra. Ps. Adhuc puſillū ⁊ nō erit peccator. Quarto q₂ tunc eripientur a ꝑtāte diaboli Nau. i. Nō adijciet vt ꝑtrāſeat in te belial. Iſa. xi. Nō nocebunt neq₃ occidēt. Quinto q₂ liberabunt a ſuitute corruptionis Rom. viij. Ipſa creatura liberabit a ſeruitute corruptionis. Sexto q₂ tūc videbūt facie ad faciē deū ſuum. i. Ioh. iij. Scim⁹ q₂ cū apparuerit ſimiles ei erim⁹. i. Cor. xiij. Videmus nūc ꝑ ſpeculū ⁊ in enigmate. tūc autē₃ facie ad faciē. Hec Inno. ſuꝑ illud Ps. xij. Vſq₃ q̄ domine obliuiſceris.

¶ L

¶ Dixit tertio q̄ in verbis p̄miſſis deſcribit aduētus xp̄i ſuſceptione dign⁹ vt potēs ⁊ victorioſus et auctoritate mittētis. q₂ in nomine dn̄i. De quo in ps. dr̄. Beatus vir cui⁹ eſt nomen dn̄i ſpes eius. Vere potentiſſimū ⁊ victorioſiſſimū nomē. in quo vt dicit ps. fidelis penetrat etiā murū denſiſſimū iuxta illud. In noīe dn̄i trāſgrediar murū. In hoc ſolo noīe dauid vicit goliam. ſicut ipſe teſtatur dicēs. Tu venis ad me cū haſta ⁊ gladio. ego aūt cōtra te in nomīe dn̄i. Potentiſſimū ⁊ victorioſiſſimū nomen in quo eijciunt demones Lu. x. In noīe tuo etiā demonia ſubijciunt nobis. Et q₂ xp̄s fuit vnus de⁹ in ſuba cū p̄re. ⁊ ꝑ ꝯſequens in potētia ⁊ v̄tute. ideo ad ſignificandū eū eſſe equalē p̄ri ſpūſſctūs ꝑ ora pueroꝝ clamabat d̄ eo q₂ venit in noīe dn̄i. Hoc ipſe ſolus teſtabat Ioh. v. dicēs. Ego veni in noīe p̄ris mei ⁊ nō accepiſtis me. Q₂ autē₃ venerit in noīe dn̄i teſtabant miracula q̄ erant ad gloriā p̄ris. vt dicit Lyra ibidē₃. Et q̄ nemo potuit facere niſi eſſet deus cū eo. vt dicit Nicodem⁹ Ioh. iij. Et ipſe ſol⁹ dicit Ioh. xv. Si nō feciſſem opa in eis q̄ nemo alius fecit ⁊c̄. Eſt aūt ſciendū₃ q̄ ſignū q̄ aliq̄s venit in noīe regis ⁊ de eius mandato ⁊ volūtate ē. q̄n maiores regis ⁊ ꝯſiliarij ⁊ generaliter oēs illi q̄ nō niſi regi obediunt. eū audiūt. ei famulant et obſequunt. Qn̄ autē ſubiecti q̄ inſtabiles q̄dam ei obediūt. quidā nō. ſignū eſt neq̄ſq₃ in ſubditis nō in dn̄o veniētē. Sic ē in ꝓpoſito. Nā ps. diu ante clamabat q̄ xp̄us debuit venire in noīe p̄ris ſui. vt pat₃ ps. cxvij. Bn̄dictus q̄ venit in noīe dn̄i. Qui cū venit in mūdū motoēs creature maiores de toto mūdo. ⁊ oēs ſecretarij ſc₃ angeli q̄ nō obediūt niſi ſoli deo ei ſuierūt ⁊ obſecuti ſunt hūiliter ⁊ fidelit. Iſtud pt₃ q₂ in natiuitate angeli cantabāt gaudent Glīa in excelſis. vt dr̄ Lu. ij. Et hi etiā₃ in vita miſtrabāt ei vt patet Math. iiij. Accedentes angeli miniſtrabāt ei. Ita etiā ⁊ alie creature irrōnales q̄ in opib⁹ ſupnaturalib⁹ ſoli deo obediūt xp̄o parebāt ad nutū. ſicut pt₃ trāſcurrendo a ꝑncipio ſui aduētus in mūdū vſq₃ ad ei⁹ aſcēſū₃ i celū totā ſeriē euāgelij. Nā in natiuitate ei⁹ celū dedit ſtellā regib⁹ in ductorē ad ꝑſepiū. Math. ij. Itē mare ſolidū calcāti ſe ꝑbuit Mar. vi. Et idē mare trāquillitatē in tēpeſtate dedit Math. viij. Surdi. muti. leproſi. ceci a natiuitate. claudi. demoniaci multi curati ſūt. Et qd̄ oīm mai⁹ ē mortui ſuſcitati ſūt. Quō ḡ iudei pn̄t negare meſſiā veniſſe. aut quō expectāt aliū venturū. Vn̄ pt₃ q̄ ipi ſūt ſicut ſubditi inſtabiles ⁊ nequā. q̄ apte vidētes tanta miracl̄a i xp̄o

nolucrũt ei obedire. licet veniſſet in noie
dñi. Cũ aũt venerit antixp̃s in noie ſuo il/
lum accipiẽt. Hinc ꝯqritur iohẽs dicens.
In ꝓpria venit. ⁊ ſui euȝ nõ receperunt. Et
qd̃ deteri⁹ eſt etiaȝ ignominioſe tractaue/
runt. pſ̃. lxxiij. In terra polluerunt taber
naculũ noĩs tui. i. xp̃m in q̃ de⁹ habitauit.
Ex his oĩbꝫ ad piarꝫ mentiũ ꝯſolationem
tria infero mẽorialia. Primo q̃ ad ꝑmam
partẽ ſmonis. Vt volẽs ex aduẽtu xp̃i be/
nedictionẽ ꝯſeq̃ glĩe ⁊ grẽ. neceſſe hꝫ ſe a vi
cijs cuſtodire ⁊ ꝑſuare ĩ ſacro tp̃e. Iſtud
patꝫ qꝛ Eccĩ. xxxiij. dꝛ. Qui vigilauerit ad
illũ inueniet bñdictionẽ. Bene aũt vigilat
q̃ oculos mẽtis in ſuo lumĩe tenet. ſm Gre
go. in omel. Scd̃o infero ꝙ volẽs ꝯſeq̃ be
nedictionẽ ⁊ vtilitatẽ aduent⁹ dñi. neceſſe
habet diligent̃ inſiſtere eloquio diuino et
ſmoni. Iſtud ptꝫ Deut. xxxiij. vbi leui di/
cit pr̃i ſuo. Qui cuſtodierit eloquiũ tuũ et
pactũ tuũ ſuauerit. Bñdic eũ dñe. Tertio
infero ꝙ volẽs ꝯſequi bñdictionẽ xp̃i veni
entis in noie dñi. neceſſe hꝫ opibꝫ miſcd̃ie
⁊ pietatis intẽdere. Iſtud ptꝫ qꝛ nomẽ do
mini nõ eſt niſi oleũ miſcd̃ie. vt dꝛ Cant. i.
Et iõ nullus eo dign⁹ eſt niſi miſericors.
iuxta illud. Qui miſericors ẽ miſcd̃iaȝ ꝯſe
quet̃. Vñ Eccĩ. vij. dꝛ. Paupi porrige ma/
nũ tuã vt ꝑficiat̃ ꝓpiciatio ⁊ bñdictio tua.
Cui⁹ ꝓpiciatiõis participes nos faciat be
nedictus q̃ venit in noie dñi Amen.

Dñica ſcd̃a aduẽt⁹ I Sermo. IIII.

Erũt ſigna in ſo

le ⁊ luna ⁊ ſtellis. Luc. xxi. In
hac dñica ſcd̃a ſcã mr̃ eccl̃ia
facit mentionẽ de vltimo aduẽtu dñi. qui
erit ad iudiciũ finale in ipa cõſũmatiõe ſe/
culi. Qd̃ quidẽ iudiciuȝ appellat̃ generale.
eo ꝙ in ipo xp̃s ventur⁹ eſt iudicare viuos
⁊ mortuos. Dicit̃ etiã nouiſſimũ. qꝛ ⁊ ſi ho
die xp̃s iudicat ⁊ ab hũani generis initio
iudicauit deijciens de paradiſo ꝑmos pa/
rentes. ⁊ hoĩes ſepe luunt ꝓ ſuis fact̃ di/
uinit⁹ penas. tñ tũc erit nouiſſimũ. qꝛ poſt
illud erit bonoꝝ pleniſſima ⁊ ṽa felicitas.
⁊ maloꝝ digna ⁊ ſũma infelicitas. In quo
etiã nõ ſolũ iudicabunt̃ q̃ tũc fuerint iudi
canda. verꝫ etiã q̃cunqꝫ ab initio iudicata ⁊
q̃cunqꝫ vſqꝫ ad illud tp̃s adhuc iudicanda
ſunt. apparebũt eſſe iuſtiſſima inq̃t Augu.
de ciuitate dei li. xx. ca. i. ⁊ ij. Volẽs igit̃ mr̃

ſancta eccl̃ia filios ſuos hr̃e illius aduent⁹
memoriã recolit euãgeliuȝ de illo nouiſſi/
mo die ⁊ eius antecedẽtibꝫ ſignis. vt ꝑ hoc
inducat hoĩes ad cõpunctionẽ ⁊ veraȝ pe
nitentiã. Nã ſicut dicit Gre. xiiij. li. moral.
Terror iudicis nõ põt vitari niſi añ iudi/
ciũ. qd̃ vtiqꝫ nõ eſt niſi ꝑ ſatiſfactionẽ pnĩe
ꝓ peccatis. Nõ ſolũ autẽ memoria illi⁹ tre
mendi iudicij valet ad inducẽdã cõpuncti
onẽ in hoĩe ꝓ peccatis ꝑterit̃. ſed etiaȝ ad
cautelã faciendã de futuris. Vñ Criſ. ſu
per Joh. omel. xlv. dicit ꝙ mẽoria iudicij
imperiũ tenebit vehemẽtius oĩ freno. q. d.
q̃ tribꝫ cathenis frenari nõ poſſet. ſola me
moria futuri iudicij frenat̃. iuxta illud pſ̃.
A iudicijs enĩ tuis timui. Hinc Job de ſe
dicit. Semꝑ enĩ q̃ſi tumentes ſuꝑ me flu/
ctus timui deũ. Job. xxxi. Suꝑ q̃ Grego.
lib. xxi. moral. in fine dicit ꝙ terrore iudi/
cij oĩs cura reꝝ tp̃alium ⁊ carnis delecta/
tio oĩa deſpiciunt̃. Et li. xiiij. dicit. Qui ꝑ/
uerſe agit. ſi iudiciũ tremẽdũ timeret. ma/
le nõ ageret. Vñ Eccĩ. vij. Memorare no
uiſſima ⁊ ineternũ nõ peccabis. Quod tra
ctans Gre. omel. xxix. dicit. Sic pñtis tẽ/
poris ita agẽda ſunt gaudia vt nũqꝫ ama/
ritudo futuri iudicij recedat a mẽoria Vt
igit̃ ꝓ ꝑteritis doleamus. a futuris cauea
mus. pñtis euãgelij ſeriẽ de ipo iudicij ge
neralis ordine audiam⁹. De q̃ aliq̃ me ve/
ſtre caritati dicturũ breuiter ꝓpono Verꝫ
qꝛ iſta ſine ſpũſſcti grã facere nõ valeo. di
cit enĩ Beda in omel. ſuꝑ illo verbo Joh.
Nemo põt venire ad me ⁊c̃. Et ſi hoĩeſ ab
hoĩbꝫ audiũt. tñ ꝙ intelligũt. intus datur.
int⁹ choruſcat. int⁹ reuelat̃. homĩes foras
ṽbũ dei ſemĩare pñt. ſꝫ in vanũ laborãt ni
ſi intus de⁹ docẽs apiat ſenſus. Quare ꝑ/
mo ꝓ impetranda grã ſpũſſcti vigilem⁹. qꝫ
vt facili⁹ impetrem⁹ ad mr̃em grẽ q̃ ſpiri/
tuſcto ꝯcepit ⁊ pepit grãm mũdo. recurra
mus. ſalutãtes eã ṽbo anglico ⁊ voce ame
na dicẽdo Aue maria grã ⁊c̃. In illo tp̃e
Erũt ſigna ĩ ſole ⁊ luna ⁊ ſtell. ⁊ ĩ terris pſ/
ſura gentiũ. In euãgelio pñti tria tãgunt̃.
Primo nãqꝫ deſcribit ſigna p̃cedẽtia iudi
ciũ. cũ dicit. Erũt ſig. Scd̃o deſcribit iu/
dicis aduẽtũ. cũ dꝛ. Tũc videbũt. Tertio
addit ꝯſolationẽ iuſtoꝝ. cũ dꝛ. His aũt.
A Dicit ꝗ primo deſcribendo ſigna p̃ce
dentia iudiciũ. Erũt ſigna. Circa qd̃ ſciẽ/
duȝ ꝙ xp̃s hec ṽba dixit apl̃is feria tertia

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN